

BK

K434

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke, set against a dark, textured background.

Αριθ. εσ. 152221

ΑΙ ΘΕΙΑΙ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΚΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΣΤΗ ΤΗ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ,

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ, ΟΡΘΟΥ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

Ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθεῖσαι καὶ πλουτισθεῖσαι

δι' ὑποσημειώσεων περιέργων,

παρὰ

τοῦ παναγιωτάτου καὶ σιβασμιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟΥ Α΄. τοῦ ἀπὸ ΣΙΝΑΙΟΥ.

Ἐκδοθεῖσαι μὲν τὸ Α΄. τῷ 1858,

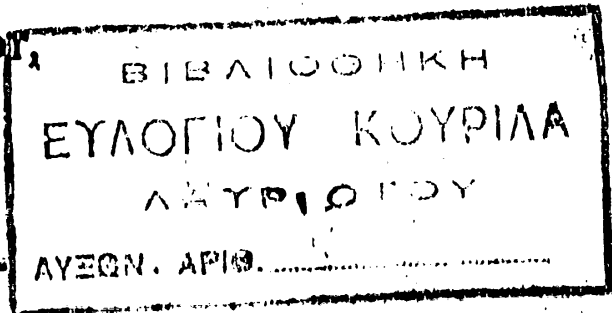
ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΟΥ,

ἀδελφ. Ἐκκλησιαστικῆς,

μετατυπωθεῖσαι δὲ ἤδη

ὑπὸ

Ν. Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

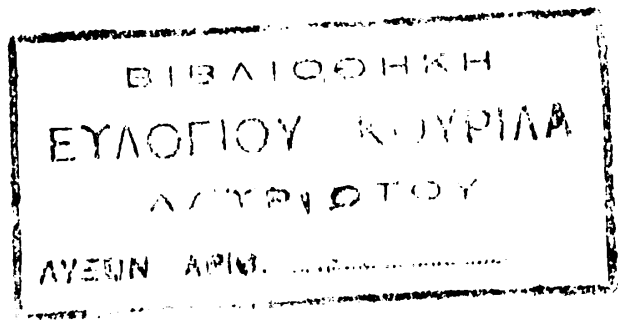
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1875.

Τὸ παρὸν Ἱεροτελεστικὸν, ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν καὶ πλουτισθὲν
δι' ὑποσημειώσεων ἀναγκαιοτάτων παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ
σεβασμιωτάτου Πατριάρχου Π. Κωνσταντινουπόλεως Κ. Κ. Κων-
σταντίου τοῦ Α', τύποις ἐκδίδεται ἀδείᾳ Ἐκκλησιαστικῆς
αἰωνῆ. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

ΦΙΛΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ.

Ἐξαντληθέντος τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, ἀδεία καὶ ἐγκρίσει Ἐκκλησιαστικῆ, ὑπὸ Γεωργίου Κ. Πρωτοψαλτίδου ἐκδοθέντος τῷ 1858 Ἱεροτελεστικῶν: ἦτοι τῶν θείων Λειτουργιῶν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς τῶν Προηγιασμένων, καὶ πολλαχόθεν ζητουμένης τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ὡς μᾶλλον πληρεστέρας καὶ περιεκτικῆς, ἔγνωμεν ἵνα ἀπαράλλακτον αὐτὴν μετατυπώσω, κεκαθαυμένην παντὸς τυπογραφικοῦ παροράματος, παρσισφρήσαντος εἰς τὴν ἀ. ἐκδοσιν, ὅπως ἦ ἐν χρήσει ἀπασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς ἔχουσα ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας.

Πεποιθὼς εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλευσεβῶν ὁμογενῶν, ἐπεχείρησα τὴν ἐκδοσιν ταύτης, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι, ἐνθάρρυνθεὶς ἐκ τῆς γενναίας προστασίας

α:

αὐτῶν, θέλω, Θεοῦ διδόντος, προβῆ εἰς μετατύπωσιν
καὶ ἄλλων χρησιμωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν πο-
νημάτων, ἐξαντληθέντων.

Ἐπισυνάπτω δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἀρτίως ἐκδο-
θεῖσαν Ἀγγελίαν, ἔχουσαν ὧδε.

ΨΕΥΔΟΥΣ ΑΡΙΘ. 1701.

ΑΓΓΕΛΙΑ. *Πρωτ. Ν. Κωνσταντίνου*

Ἐξαντληθείσης ὅλως τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἐκδοθέντος παρὰ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Γεωργίου Κ. Πρωτοψαλτίδου, ἀδεία Ἐκκλησιαστικῆ, τῷ αὐτῷ, Ἱεροτελεστικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον « ΑΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ », ὅπερ, ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν, ἐπλουτίσθη καὶ διὰ σημειώσεων ἀναγκαιοτάτων ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου, ἀνέλαβον ὁ ὑποφαινόμενος τὴν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ ἀκριβῆ καὶ ἀπαράλλακτον μετατύπωσιν αὐτοῦ, πρὸς χρῆσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ Ἱεροτελεστικὸν περιέχει

Α'. Τὴν διάταξιν τοῦ Ἱεροδιακονικοῦ, ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὀρθρῷ, τῆ προσκομιδῆ καὶ Λειτουργίᾳ (τοῦ τε Μ. Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῆ τῶν Προηγιασμένων).

Β'. Τὰ παρὰ τῶν Ἱεροδιακόνων ψαλλόμενα, ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν,

Γ'. Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Λυχνικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας, μετὰ συντόμου ἐρμηνείας.

Δ'. Τὰς Λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν Προηγιασμένων.

Ἐν τῷ τέλει δ' ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ ἑξῆς :

- 1) Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ Εἰσοδικά.
- 2) Εὐχαὶ τῆς Μεταλήψεως καὶ τῆς Εὐχαριστίας.
- 3) Ἡ ἐπὶ εὐλογίῃσι ἄρτων τάξις.
- 4) Ἡ ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου εἰς τεθνεῶτας.

5) Διάφοροι εὐχαὶ (ἐπὶ μετανοούντων — ἐπὶ τῆς διὰ λόγῃς σταυρώσεως — ἐπὶ κολύβων — ἐπὶ σταφυλῶν — ἐπὶ τῶν βαίων).

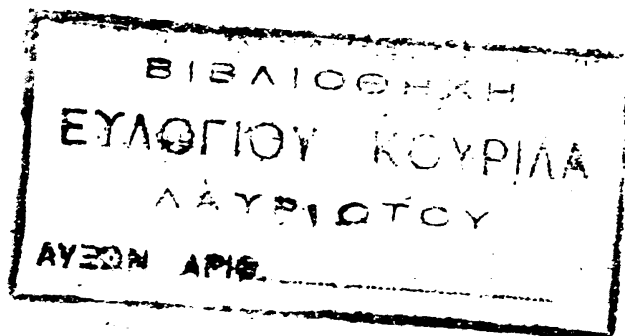
6) Κατηχητικὸς λόγος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· καὶ

7) Ἐκφωνήσεις ἐν τῷ κανόνι τοῦ Πάσχα.

Τοιαύτην ἔχουσα διάταξιν ἡ ἀναγγελλομένη ἱερὰ βίβλος, καὶ πεπλουτισμένη διὰ νέων ἄριστα ἐξεργασμένων εἰκόνων (τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τῆς ἁγίας Τριάδος, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου), ἀπαρτίζεται ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν δεκατριῶν (13) καὶ τιμᾶται τοῖς συνδρομηταῖς ἡμίσεος Μεδζιτιέ.

Τὸ φιλόχριστον καὶ φιλευσεβὲς Ἱερατεῖον πέποιθα ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν ἐπιχείρησίν μου ταύτην, ὅπως ἐνθαρρυνόμενος προβῶ εἰς τὴν ἔκδοσιν ὀλοκλήρου τῆς παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρός μου συγγραφείσης καὶ ἐν μέρει ἐκδοθείσης Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς σειρᾶς, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἀναστασιματαρίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 16 αὐγούστου 1875.

Ν. Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΑΔΗΣ.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΔΕΣΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ...

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΥΠΗΡΕΤΕΙΝ ΤΩ ΙΕΡΕΙ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ, ΤΩ ΟΡΘΡΩ
ΚΑΙ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΩΝ
Περὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Παραγενομένου τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διάκονῳ, καὶ ποιοῦντες μετανοίας, τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν μέσσην, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ἐνθα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ στοιχάριον αὐτοῦ καὶ τὸ ὠράριον, καὶ προσκυνήσας τρίς, κατὰ Ἀνατολάς, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ.

Καὶ τοῦ Ἱερέως εὐλογηθέντος, ἐνδύεται αὐτά. Καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, καὶ στὰς ἐν τῇ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα,

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ὁ Τετῆς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Μρούμιακου ψαλμοῦ, λέγει ὁ
Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
θείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-
τῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ
τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχ-
μαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου
καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ
σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἔπειτα τὸ

Μακάριος ἀνὴρ.

Ὁ πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ θυμιάμα
ἁμοῦ μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, πρόσσιτι τῷ Ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμίαμα.

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἱερέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ
τοῦ Βήματος, καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, κατὰ τὸ ἔθος
τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι.
Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα καὶ νῦν, ποιοῦσιν ἁμοῦ ὁ, τε Διά-
κονος καὶ ὁ Ἱερεὺς Εἰσοδόν, προπορευομένου τοῦ Διακόγου μετὰ
λαμπάδων καὶ ἱσταμένων ἀντικρὺ τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει ὁ
Διάκονος πρὸς τὴν φωνὴν πρὸς τὸν Ἱερέα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Ἐσπέρας, καὶ πρωτῆ, καὶ μεσημβρίας κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λέγει ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου, Κύριε.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνοῦν.

Σοφία ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ

Φῶς ἰλαρὸν,

ὁ Διάκονος, πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκειμένου, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἀτάς αἰθίς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε Πάντοκράτορ, ὁ Θεὸς ὡς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερῶν, Ἱερομα-

νάχων, Ἱεροδικόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλῶς λειργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον, λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ δικούλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς σῆς χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχοντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἀγαθός. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς κτλ.

Εἶτα ἐκκωνεῖ.

Εἶη τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ Βῆμα. Καὶ Λιτῆς εὐσεύς, λαμβάνει τὸ θυμιετὸν τῆ ἀριστερᾷ, καὶ ἐξέρχεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ὅπου εἰ πέντε ἄρτοι, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὁ οἶνος κεῖνται, καὶ θυμίσκει αὐτοὺς τρίς, ἴσταται πλησίον τοῦ Ἱερέως, λέγων ἐκφώνως (1):

(1) Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἄρτοκλασίαν, ἀντὶ τοῦ Σῶσον ὁ Θεός, λέγουσι τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ὑγείας, βοήθειας, ἐπισκέψεως καὶ συγχωρήσεως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ ἔχοντος τὴν ἄρτοκλασίαν) . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν, ἢ γὰραν.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔ-
 λην σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡ-
 μῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνά-
 μεων ἄσωμάτων· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου, καὶ
 βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀπο-
 στόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγά-
 λων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγο-
 ρίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου
 καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξαν-
 δρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμι-
 θοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύ-
 ρων, Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου,
 Θεοδώρων, Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος Χαρα-
 λάμπους· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεο-
 πατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τοῦ θεῖου τῆς ἡμέ-
 ρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν ἁ-
 γίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλει ὁ δεξιὸς Χορὸς γ'. εἰς

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμῶν. Καὶ καθέξῃς οὕτω ποιεῖ εἰς πᾶν εἶδος
 τῆς στάσεως, ψαλλομένου τοῦ

Κύριε ἐλέησον.

Ἁγίου Διακόνου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰπόμεν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιούντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ὑπὲρ ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων· καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἰπόμεν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην· εἰπωμεν.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἦς πληρωθείσης, ψάλλεται παρὰ τῶν Χορῶν τὸ Θεοτοκίον. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ κύκλωθεν τοὺς πέντε ἄρτους. Ἐἶτα μετὰ τοῦ Ἱερέως ἵσταται κατὰ ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν πέντε ἄρτων, καὶ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ γ'. καὶ τὸν Πρεσβύτερα, εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὴ Στιχῆρά τοῦ Στίχου. Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία.

Ὁ Χορὸς.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς.

καὶ ποιεὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

Ἰσθας τῆς Ἱεραρχικῆς τάξεως, τῆς γινόμενης κατὰ τὴν ἔραυ
τοῦ Ἐσπερινῶ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΟΥ
ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΠΡΟΣ ΟΡΘΙΑΝ ΣΥΝ ΤΩ ΙΕΡΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ ΕΝ ΤΩ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑ'ΡΩ.

Ψαλλομένων τῶν Ἀναβαθμῶν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ
Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱε-
ρέως τὸ στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. Κα-
μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκειμένου,
ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ,

Πᾶσα πνοή,

ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δεῖνα Εὐαγγελιστὴν) ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος,
Πρόσχωμεν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν συνήθως ψαλλομένων τροπαρίων, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἰστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει μεγαλοφώνως.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἕως τοῦ
Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός.
Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Κανόνων ψάλλεσθαι, ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τὸν λαόν, ὡς ἔθος. Καὶ μετὰ τὸ θυμιάσαι πάντας, εἰσέρχεται ἐν τῷ βήματι, καὶ ἀποτίθῃ τὸν θυμιατόν· καὶ ἐξερχόμενος, ἵστικτι ἐν τῷ συνήθει αὐτοῦ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ὡδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ὁμοίως μετὰ τὸ τέλος τῆς ε'. Ὡδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἰερῆς, τὴν ἀσπὴν

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Εἰς δὲ τὴν ἡ. Ἐδὴν ποιεῖ μεμύνηται ὁ Ἰερῆς, ἀπὸ τῶν Δι-
κόνων, τῶ Προσιδίτι, καὶ εἰσερχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος, καὶ
ἐνδύονται, ὡς ἔθος. Πληρωθείσης δὲ τῆς ἡ. Ἐδὴς, λέγει ὁ Διά-
κονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Καὶ οὕτως ἀξέργεσαι, καὶ θημιᾶ πάντας, καὶ ὑποστρέψαι,
ποιεῖ μικρὸν συνάπτην, λέγων

Ἐτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἰερῆς,

Ὅτι οὐ αἰνοῦσι.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἰερῆς,

Ὅτι ἐλεήμων.

Μὲντοι πύλαι ὁ Διάκονος,

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν.
 Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.
 Συγγνώμην καὶ ἄρσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.
 Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους. Εἰρήνη πᾶσι.
 Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.
 Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς.

Σὸν γὰρ ἐστι. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Σοφία. Ὁ Λαός.

Εὐλόγησον, δέσποτα.
 Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ἄν εὐλογητός.

Καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

Τέλος τῆς τοῦ Ὁρθρου διατάξεως.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῆς Προσκομιδῆς.

Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς Ἱερουργίας, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λαβόντες παρὰ τοῦ Προστυῶτος καιρὸν, ἔρχονται ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ προσκυνεῦντες γ'. κατὰ Ἀνατολᾶς, λέγει ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεὶ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε.

Τὸ Τρισάγιον. Καὶ τὰ ἄξιος. Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Εἶτα λέγει ὁ Διακόνος.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δέξαι. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.
Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Ἐπειτα ἔρχονται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἶτα εἰς τὴν τῆς Θεομήτορος, καὶ λέγουσιν.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐμπροσθεν τῆς ὥρτιας πύλης, καὶ εἰπόντος τοῦ Διακόνου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Κύριε, ἐξαπόστειλον.

Καὶ ἀπερχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰσελθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιῶσι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἕκαστος τὸ στοιχάριον, καὶ προσκυνοῦσι γ'. λέγοντες.

Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ προσέρχεται ὁ Διακόνος τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας μικρὸν τὴν κεφαλὴν, φησὶν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀποχωρῶν δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος εἰς ἓν μέρος, ἐνδύεται τὸ στοιχάριον, λέγων.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθει τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· εἰς δὲ τὸ δεξιὸν ἐπιμανίκιον λέγει.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα, ἐνδεδυμένου ὄντος τοῦ Ἱερέως, νιάτουναι τὰς χεῖρας, λέγων ἕκαστος τὸν ψαλμόν.

Νίψομαι ἐν ἀθύοις τὰς χεῖράς μου.

Ὁ δὲ Διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν Πρόθεσιν, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά, τὸν μὲν Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα, προσκυνοῦσι γ' ἐμπροσθεν τῆς Προθέσεως, λέγοντες ἕκαστος.

Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ἱερέως τὴν Προσφορὰν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, φασὶν ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου.

Ἐκ τρίτου.

Ἐἶτα ἀνατέμνει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῆς λόγχης τὴν σφραγίδα,
λέγων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν καὶ τὰ ἐξῆς.

Λέγει δὲ ὁ Διάκονος ἐν ἐκάστη ἀνατομῇ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπαρον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς.

Ὁ Διάκονος.

Θῦσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Διάκονος.

Νύξον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ εἰς τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπιτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπο-
ρεῶν πρὸς τὸν Ἱερέα, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Και οὕτως ἐγχείει αὐτὰ ἐν τῷ Ποτηρίῳ. **Εἶτα μνημόνευσαι** ὅ,τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ὧν βούλονται, ζώντων καὶ τεθνεώτων. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ζώντων λέγει.

Ἵπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας καὶ τῶν ἀγγέλων.

Ἵπὲρ δὲ τῶν τεθνεώτων λέγει.

Ἵπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπκνταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Τοῦ δὲ Ἱερέως πᾶσαν ἀποπληρώσαντος τὴν Προσκομιδὴν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιάτῳ καὶ τὸ θυμιάμα, λέγει πρὸς αὐτόν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμιάμα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Θυμιάμά σοι προσφέρομεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ἐλθὼν ὁ ἀστήρ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Σπερέωσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ λόγῳ Κυρίου.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κάλυφον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐκάλυψεν ἰουραυάς.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σκέπασον ἡμᾶς.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα
σοι.
(ἐκ τρίτου)

Ὁ Διάκονος ἐν ἐκάστη λέγει.

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι ἐκ τρίτου. Ἐπειτα, λε-
βῶν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν, λέγει.

Ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν,

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦς πληρωθείσης, λέγει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (γ.) Δέσποτα, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Προσκομιδῆς.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν,
καὶ τὴν ἁγίαν Γράπτειν κύκλω σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ἐν τάσῃ σωματικῶς.

καὶ τὸ,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁμοίως θυμιᾷ τὸ τε Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Καὶ ἐπιστρέψας, αὐθις θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Ἱερέα. Καὶ μετὰ τοῦτο προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ. (δὶς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις. (ἅπαξ).

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως. Ἐἴτε ὁ Διάκονος, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, δέσποτα· εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος.

Εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς.

Κατεύθυναί Κύριος.

Ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνή.

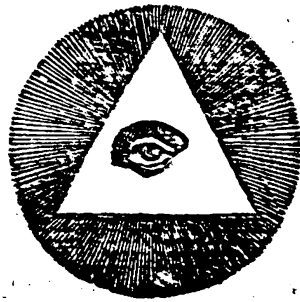

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΔΗΣ.

Θει τόπα, κατέναντι τῶν ἁγίων θυρῶν, προσκυνεῖ πρῶτον μετ' εὐλαβείας τρίς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις.

Ἐῖτα ἄρχεται λέγειν ἐκφώνως.

.....

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΚ ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς.

Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
θείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ λείνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πιστεῖ οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ματὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἐπισημασθέντος τοῦ Ἀ. Ἀντιφώνου, ὁ μὲν Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν, ὁ δὲ Διάκονος ἀπελθὼν ἰσταται ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν τὸ ὠράριον τῇ δεξιᾷ χειρὶ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐν τῇ οἰκίᾳ λέγει.

Ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Β'. Ἀντιφώνου, ποιεῖ ὁ Διάκονος, ὡς ἐν
πρώτῳ καὶ πληρωθέντος, λέγει αὐθις.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Γ'. Ἀντιφώνου, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον
Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ οὕτως ἐξελθόντες, ποιῶσι
τὴν μικρὰν Εἴσοδον, καὶ ἵστάνται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Λέγει
δὲ ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, πρὸς τὸν ἱερέα, κρατῶν τὰ ἱεράκια
ἐκ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ βαινούσῳ πρὸς Ἀνατολᾶς.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ Διάκονος ἀκροῖται.

Σοφία· ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι.

Καὶ πληρωθέντων τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρωθεῖς δὲ τῆς εὐχῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Κέλευσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει.

Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν λαόν. Ἔπειτα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (τοῦ Θεοῦ).

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ συνήθει τόπω. Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὴν εἰσαγωγικὴν εὐαγγελιστὴν) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Διάκονος ἐλθὼν μέχρι τῶν ἁγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεὶ, καὶ σὺς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψυχλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτους λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ πρὸς σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων σου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων σου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων σου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐύξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας,

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

(*) Ἱερεῖς.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν.

(*) Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε: ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

(*) Ἱερεῖς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα.

(*) Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. . . . Σοφία.

(*) Ἱερεῖς.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου.

Ἐληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν

ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου Τραπέζου καὶ τοῦ ἀκούει. Ἐπειὶ ἔρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ λέγει τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Μετὰ δὲ τούτο λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Ἐπαρόν, δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερέας, ἔρχεται εἰς τὸν ἅλυστον, ἐπιτίθει τὴν ἀριστερὰν χεῖρα αὐτοῦ. Εἶτα τὸν ἅγιον Δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ. Λαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἅγιον Ποτήριον μετὰ τοῦ Διακόνου, ἐξέρχονται καὶ περιέρχονται τὸν ναόν, λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ.

Πάντων ὑμῶν μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἐνώσθη τῶν ἁγίων θυρῶν, ἵσταται ἐν δεξιῶν. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει.

Μνησθεῖη σου Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἀποτίθενται τὰ ἅγια ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. Καὶ προσκυνοῦσιν ἕκ τρίτου. Εἶτα ὁ Ἱερέας, χαλάσας τὸ πελάγιον, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος, κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατῶν τὸ ὄραριον ἐπὶ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς.

Μνησθεῖή σου Κύριος ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος ἐπειπὼν τὸ

Ἄμην.

καὶ ἀσπασάμενος τοῦ Ἱερέως τὴν δεξιάν, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἵπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσοῦναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ὁπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἶτα προσκυνεῖ γ', καὶ ἀσπαζόμενος τὸ ὠράριον αὐτοῦ, ἐνθου-
λαστὶ Σταυροῦ τύπος, ἐκφωνεῖ οὕτως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς.

Πιστεύω.

Ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν, τὴν ἀ-
γίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας εἰσερχέται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι,
καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει καὶ Ἁγία εὐλαθῶς.

Καὶ ὕψαι λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον.

Διάκονος, λαβὼν τὸν Ἀστερίσκον ἐκ τοῦ ἁγίου Δίσκου· καὶ
 Σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀποσάμενος αὐτὸν, ἀποκίθῃσι.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ, Ἐὐμνήσωμεν κτλ. ὑπὸ τοῦ Χοροῦ, προσ-
 ευνεῖται γ'. ὅ,τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λέγοντες:

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

μετὰ τῶν στίχων. Εἶτα, λεγομένης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τῆς εὐχῆς.

Ἐτι προσφέρωμέν σοι.

Ὅταν μέλλῃ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῆσαι, ὁ Διάκονος, κλίνας τὴν κορυ-
 φήν, καὶ δεικνύων σὺν τῷ ὄραριον τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει.

Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ . . .

Ὁ Διάκονος εἰπὼν τὸ

Ἀμήν.

καὶ ἐπικνύων μετὰ τοῦ ὄραριου ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὰ ἀμφότερα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Μεταβαλὼν.

Ὁ Διάκονος.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποθέσας ἐπὶ ἱερῶν λέγει.

Μνήσθητί μου, ἅγιε δέσποτα, τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

Ἔπειτα λαβὼν τὸ ριπίδιον, ριπίθει, ὡς πρότερον, μετὰ θεοῦ τὰ ἅγια. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὁ ἱερεὺς

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας . . .

ὁ διάκονος θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τρόνικον, καὶ μνημονεύει ὁ
βούλεται. Καὶ ὅταν τελειώσῃ τὸ

Ἀξιον ἐστίν,

ὁ ἱερεὺς ἐκφώνη.

Ἐν πρώτοις.

Ἔπειτα ὁ διάκονος πρὸς τὴν θύραν λέγει.

Τοῦ (θεῖνος) πανιερωτάτου Μητροπολίτου, (ἡ Ἐπισκόπου, ὅς τις ἂν ᾖ). Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ τίμια καὶ ἅγια Δῶρα ταῦτα εὐλαδιστατοῦ ἱερέως (καὶ θεῖνος). Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, εὐδότηως καὶ ἐνισχύσεως τῶν εὐσεδῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεη τοῦ μεγάλου.

Ὁ δὲ διάκονος ἐξέρχεται, καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ θύρᾳ λέγει.

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεχόμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείην, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τρεῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετanoίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ σθεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐχυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερός.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἄγιος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἔπειτα

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ περιζώννυται τὸ ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ προσκυ-
ήσας ἐν τῷ τόπῳ ἵσταται, λέγει μυστικῶς τὸ

Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι κτλ.

Προσέχων δὲ εἰς τὸ Βῆμα, ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ἐκτείναντα τὰς
χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἔπειτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος ἐν τῷ ἁγίῳ Βῆματι, καὶ στὰς ἐκ
δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, λέγει.

Μέλισον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ἔπειτα δεικνύων σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει.

Πλήρωσον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Καὶ ἐγγέει σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ ἁγίου Μητηρίου, λέγων

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ὀπισθεν, προσευχό-
μενος μυστικῶς μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος

Ἰδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν . . .
Ποιεῖται δὲ μετάνοιαν εὐλαβῶς, καὶ αἰτήσας εὐγγέλῳ, λέγει.

Μετάδος μοι, ἅγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Σῶμα τοῦ
Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀσπασάμενος δὲ τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ χεῖρα τοῦ Ἱερέως,
καὶ λαβὼν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἀπέρχεται ὀπίσθεν τῆς ἱερᾶς Τρα-
πέζης, καὶ προσεύχεται. Ἔπειτα μεταλαμβάνει. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἱε-
ρεὺς μεταλαμβάνει Σῶμα καὶ Αἷμα. Ἔπειτα λέγει.

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος

Ἰδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Μετάδος μοι, ἅγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεταλαβὼν δὲ ὁ Διάκονος, λαμβάνει τὸν ἅγιον Δίσκον ἀκόντι
τοῦ ἁγίου Ποτήριου, καὶ ἀποπρογγίζει τῷ ἁγίῳ σπύγγῳ μετὰ
προσουχῆς καὶ εὐλαβείας. Καὶ οὕτως ἀκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον
τῷ κελύματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δίσκου ἀνατίθεται τὸν Ἀστέρα
καὶ τὰ κελύματα. Ἔπειτα ἀνοίγεται τὴν θύραν τοῦ ἁγίου Βήμα-
τος, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον
παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ δεικνύσας αὐτῷ τῷ λαῷ, λέγει.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστῳς, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος λαμβάνει τὸν ἅγιον Δίσκον. Ὁμοίως ἔχει προ-

ἐν τῷ ἑσπέρῳ, οὐδὲν ἄλλο λέγων, ἀπέρχεται καὶ ἀποτίθηκέν αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ Πρόθεσιν. Ἐἵτα ἐξελθὼν, καὶ στῆς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀ-
ξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ
σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτη-
τον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(1) Ἰερεὺς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

(2) Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἰερεὺς τὴν αὐχλὴν.

Ἐἵτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ συ-
στέλλει τὰ ἅγια μετὰ φόβου, καὶ πύσης ἀσφαλείας, καὶ ἀπονέ-
νεται τῆς χειρὸς. Καίτοι οὕτως ἀποδύεται τὴν ἱεροδιακονικὴν
στολήν αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Χριστοσεβίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Χρή γινώσκειν τὸν τε Ἱερέα καὶ τὸν Διάκονον, ὅτι ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς τεταγμένοις ἤγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγάλης Γεσθαρακοκῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, καὶ τῷ τοῦ Σταυροῦ, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐρμηνεία δὲ ταύτης τῆς Ἱεραουργίας ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆ τοῦ ἁγίου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἐν ταῖς τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου εὐχαῖς. Καὶ διὰ τοῦτο οὐ τίθεμεν αὐτὴν, διὰ τὸ ταῦτόν τῆς διαταξέως, καὶ ἵνα μὴ ταυτολογίας κατηγορηθῶμεν.

Προσέχει οὖν τὸν Διάκονον ὑπηρετεῖν ἀκριβῶς, ὡς ἐν τῇ προρρηθείσῃ Λειτουργίᾳ δεδήλωται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΩΝ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λαμβάνοντες καιρὸν κατὰ τὴν τάξιν, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερατείῳ, καὶ ἐνδύονται ἕκαστος τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, ὡς γέγραπται. Καὶ μετὰ τὸ ἀποπληροῦσαι τὸν Ἱερέα τὴν κατάθεσιν τῶν Ἀγίων, λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εὐλόγησόν, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς.

Καὶ ὁ Προσημιακὸς παρὰ τοῦ Προσημιατοῦ, μεθ' οὗ ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπόλεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.
 Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
 Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
 Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Καὶ στιχολογεῖται τὸ Κάθισμα.

Πρὸς Κύριον.

Ἐν ἑκάστῃ τῶν στάσεων γίνεται συναπτή μικρὰ παρά τοῦ Διακόνου

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ . . .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου . . .

Ἐπὶ ἡ ἐκφώνησις παρά τοῦ Ἱερέως.

Ἀρχομένου δὲ τοῦ,

Κύριε, ἐκέκραξα,

εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ πρῶτον τὴν Πρόθεσιν, ἐνθα ὁ ἅγιος Ἄρτος· ἔπειτα τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον, καὶ τὸν λαόν, καὶ οὕτως ἐπιστρέφει. Εἰς δὲ τὸ,

Δόξα, καὶ νῦν,

ἐξέρχονται ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, ποιῶντες τὴν Εἴσοδον, ὡς σύνθητες, ἀνευ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν δὲ μέλλῃ εἰπεῖν Ἐὐαγγέλιον, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐπὶ λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν, μεθ' ἧν αὐτὸς ὁ Διάκονος.
Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἰσοδον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ Εἰσοδος.

Μετὰ ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ Χορός.

Φῶς ἱλαρόν.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Ἀναγνώσματων, λέγει ὁ Διάκονος.
Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Γένεσιν.

Πληρουμένης δὲ ταύτης, λέγει ὁ Διάκονος.

Κέλευσον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σοφία, ὀρθοί· φῶς Χριστοῦ φάνει πάσι.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Παροιμίαν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη σοι.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς το

Κατευθύνθητω.

Ὁμοίως καὶ οἱ Χοροί, ὡς ἔθος. Μετὰ ἐξέρχεται ὁ Διάκονος,
καὶ σταθῶν ἐν τῷ συνηθει τόπῳ, λέγει.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας.
Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων.

Ὁ Ἱερεύς.

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Διάκονος.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ,
οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων . . .

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ,
κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ . . .

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον . . .

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ . . .

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ . . .

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς . . .

Ὁ Ἱερεύς.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι . . .

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε . . .

Ταῦτα δὲ μένα λέγονται μέχρι τῆς γ'. τῆς δ'. ἑβδομάδος.
Ἀπὸ δὲ τῆς δ'. τῆς μεσσηνιατικῆς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα,

Ἵνα καὶ αὐτοὶ,

Ἄξιαι ὁ Ἀπόστολος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε. Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρέπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτω τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιμνῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

(Ὁ Ἱεροῦς)

Ὅτι οὐ εἶ ὁ φωτισμός.

(Ὁ Διάκονο)

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε· εἰ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· ἄξιαι τῶν Κατήχου

μένων. Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἰαεβός.

Ὅτι πρόπει σοι πᾶσα δόξα.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Γερεός.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου . . .

Ὁ Χαρὸς ψάλλει τῷ

Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, καὶ τῆς μεγάλης Βιστόδου, λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν . . .

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου . . .

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης . . .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν . . .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως . . .

Ὁ Ἱερέας.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Κορθε τὸ

Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὁ Διάκονος προσκυνεῖ γ. λέγων.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ὑψοῦντα πρὸς ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερέας.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἔτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἐκπληροῦσι τὴν μετάληψιν τῶν ἁγίων λειψίων ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, ὡς περ ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστομοῦ Λειτουργίᾳ. Τούτων δὲ τελειωθέντων, δαίκνυσσι τὸ ἅγιον Πατήριον τῷ λαῷ ὁ Διάκονος, λέγων,

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερέας.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Ἔτα ἀξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει.

Ὅρθοι μεταλαβόντες

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν

Ὁ Ἰερὺς τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν· καὶ μετὰ ταῦτα ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

ΒΕΘΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου. Δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε).

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεισιν τῶν ἐκ τοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δευθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἰερὺς τὴν εὐχὴν.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΑ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Τῷ ΕΝΔΥΕΣΘΑΙ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΝ ΣΤΟΛΗΝ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Στοιχάριον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιτραχήλιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐπιμάνικον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυρί, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψε τοὺς ὑπεναντίους. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐπιμάνικον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Περιζώννιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Σάκκον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Ἀρχιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐπιγονάτιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Περιζῶται τὴν ῥιμφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου, δυνατὲ, τῇ ὡραιότητι.

τηπί σου καὶ τῷ κάλλει σου, ἔντειναι, καὶ κατενοῶ καὶ βασιλεύει.
Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ὁ μ ό φ ο ρ ο ν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστὲ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληθεῖς τῷ
Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐ γ κ ό λ π ι ο ν ά. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐ γ κ ό λ π ι ο ν ό. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου εἰθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν
Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐ γ κ ό λ π ι ο ν γ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐξηρεύξάτο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ
Βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Πάντοτε, νῦν
καὶ . . .

Μ ί τ ρ α ν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθων τιμιῶν· ζῶν ἡτή-
σατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Πάντοτε,
νῦν καὶ . . .

Ῥ ά β δ ο ν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν
μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

ΕΥΧΗ Α΄

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνεσιῆς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,

καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε.

Κύριε, Κύριε, ὃ τῆ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὃ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου. Επίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα, ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρισάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ὁδοποιήσας ἡμῖν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ἕμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀ-

ναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ΄.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτούς, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἔξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτὸς, φιλόανθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμην εὐωδίας· παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἐνδουσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος, ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ, δέσποτα, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανουγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ Προσημιακοῦ, λέγει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, (ἡ πόλις ταύτης), πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμηλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πίσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ πκραθῶμεθα.

Ἐκκώτως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Μυστήριον ἀνὰ τὴν μικρὰν συναγωγὴν.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικτύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἑκκώτως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς Εἰσαόδου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωτῆ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθα σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τῆς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ κατασχῶνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα, εὐλογῶν τὴν Εἴσοδον, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ἐκφωνεῖ.

Σοφία, ὀρθοί.

Μετὰ δὲ τὸ προκαίμενον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δια-
νοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἁγίου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δού-
λων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν
κατοικοῦντων ἐν τῇ πόλει, (τῆς πόλεως) ταύτη, σὺν γυναιξὶ καὶ
τεκνοῖς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων
τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσάμε-
νων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων
καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων
καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸ Καταξίωσον, ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διζούλαξεν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ τῆ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελὸν εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα,

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-

Ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τῷ ἑγγύῳ τῆς κεφαλουκλασίας·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σω-
τηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ
κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέ-
ταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτη-
ρίαν· οὗς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐ-
σπέραν, καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πά-
σης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν μα-
ταίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ἐπιπέτω·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξα-
σμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν ἐρισάγιον, ἐκφώνησεν ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, εἰ μὲν ὅστιν ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰδ' οὗ, λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ἄν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτω.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δέξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων, Δυνάμεων ἁσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων τοῦ ἁγίου (τῆς Μαρίας) τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμετέρας εἰ ἑορτάζεται), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ.

« Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνευξά σε, ἐπὶ τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης ».

(Ψαλμ. ριή. 104).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΥ.

Ἐπειὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητὸν καὶ εὐθὺς

Τρισάγιον· Δόξα Πατρί· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι
σοῦ ἐστίν· Σῶσον, Κύριε· Ὁ ὑψωθείς· Προστασία φοβιρά·

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ταύτου).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐχόμεθα.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχαὶ τοῦ Ὁρθρου.

ΕΥΧΗ Α΄

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡ-
μᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὰ στόματα ἡμῶν

λόγον αίνεσως, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν· καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτέ σοι λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἀγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἀγιάσον τὴν κληρονομίαν σου, εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου· δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τοὺς ὀ-

φθαλμούς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοι τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ.

Δέσποτα, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι, καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων, καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θιλάσση, τῶν ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεσμένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα, σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σῶματι πάντοτε διαζόμενοι, μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστόν καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙ

Ἄγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, πάτερ ἅγιε, θαυμαστοποιε, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτωρ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτοῖς βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΤ'

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου· διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς

ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξαοθαὶ καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ, Κύριε, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὀδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρουσίας ὤρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνευ, ἄφευ, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθός, κραταῖος, ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διὰ παντός. Ἐἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Η.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἅγιε, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπῆραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματά τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν,

Ὁ Θεός, πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δός ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχάς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀράτου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ἠυλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ.

Ἀάψον, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐχρέστησιν τὴν σὴν φρουροῦντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι.

Κύριε Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς, δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπωκότας πλημμελήμασιν ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξίλειψον τὰ ἁνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμῖν ἥμαρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἀδύνατα

καὶ τὰ κρύβια τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνω ἔχοντι ἐξουσίαν ἀριένει ἀμαρτίας· κληθῆναι δὲ καθάραι κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ σπληνίζας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀκακιοῦς, προσφέρου μοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θουσιασθηρίοις. Ἐλέει, καὶ εὐκτιρμοῖς, καὶ φιλοφροσύνῃ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ πνευματικῷ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Α.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τῆς νεφελῆς καὶ λογικῆς ὑποστηρίμμενος δυνάμει τῷ σῶ θέληματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν, μετὰ τῶν κτισμάτων σου κτίτων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοή καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληκτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεός ἀληθινός καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμεν σοι, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτός, καὶ ἐδειξας ἡμῖν καλὴν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἰλέσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι

την δέξαι ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σέ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν· λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὰς κλοήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπλοκτοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ἡ μεγάλη Συναπτὴ, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα.

Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολογίαν, ἡ μικρὰ Συναπτὴ, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὺν τῷ κράτει.

Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν, αὐτὴς μικρὰ συναπτὴ, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἀγαθός.

Μετὰ τὸν Ἀμώμον, καὶ τὰ ἑὐλόγητά, συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἑὐλόγηται σου τὸ ὄνομα.

Μετὰ τοὺς Ἀναβαθμούς ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἁγίοις ἐπαναπαύη.

Μετὰ τὸν Ἱερεὺς, ὁ Διάκονος.

Καὶ ἡμεῖς τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀφοσίσεως τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου, Κύριον Ἰτὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν. Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἑσθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν ν'. Ψαλμὸν, ὁ Διάκονος.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέκρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόλου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἁγίου (τῆς Μονῆς) τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς:

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπὸ γ' τῶν κανόνων ᾠδῆς, μικρᾶ Συναπτῆ, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄπὸ τῆς Συναπτῆς, καὶ ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς.

Ἐν δὲ τῇ 9. ᾠδῇ, ὁ Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Ἐκτὸς Συναπτῆς, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μαλλομένη δὲ τῆς Λογιολογίας, λέγει ἔσωθεν ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαίνας).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλαῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιδλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἔκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ἐκφώνως.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

ΑΙΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη μετάνοιαν, ἵστανται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ προσκυνοῦσι τρίς. Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον, δέσποτα·

τοῦ θεοῦ Ἱερέως ποιήσαντος Εὐλογητόν,
ὁ Διάκονος εὐθὺς λέγει τὸ

Τρισάγιον·

καὶ ὁ Ἱερεὺς,

Ὅτι σοῦ·

μετὰ δὲ τὰ συνήθη Τροπάρια, καὶ τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἐκόντων, κλίνουσιν ἀμφότεροι τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως, παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον Ἱεουργίαν ἐπιτελέσω· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα μικρὰ ἀπόλυσις, καὶ οὕτως εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον, λέγοντες ἡ

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·

ἔπειτα, προσκυνήσαντες τρίς, ἀσπάζονται τὸ ἱερόν Ευαγγέλιον, καὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν· κρατῶν δὲ ὁ Διάκονος τὰ ἱερά αὐτοῦ ἔμφρα, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ.

καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνδύμενος δὲ ὁ Διάκονος τὸ στοιχάριον, λέγει·

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νόμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν ὠραρίον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθει τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ, τὰ δὲ ἑπιμάνικα, ἐπιθέμενος ταῖς χερσίν, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ λέγει·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλάσαν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἔπειτα, ἀπαλθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Προθέσει, εὐτραπίζει τὰ ἱερά· ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίσας τὸ στοιχάριον αὐτοῦ, ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων· ὡς ὁ Διάκονος, τὸ

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐ-
τοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώ-
γωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠαν τοῦ ἐνδύματος
αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν ζώνην, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἁ-
μωμον τὴν ὁδόν μου.

Καὶ εἰς μὲν τὰ ἀπιμάνικα, ὡς ἄνωθεν· εἰς δὲ τὸ ἔπογοι
οὕτως.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ, τῇ
ῥωραϊότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινε, καὶ κατέυοδοῦ,
καὶ βρασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης,
καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ σου, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Εἰς δὲ τὸ φελόνιον λέγει.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εἶτα νίψουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες.

Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστή-
ριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆ-
σασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου· Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴ-
κου σου, καὶ τόπον σκηνώματός δόξης σου· μὴ συναπολέσης με-
τὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν
μου, ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δύρων· ἐ-
γὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέη-
σόν με· ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω
σε, Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Πρυθίσει, προσκυνοῦντες,
λέγοντες τὸ

Ἵ Θεὸς ἰλάσθητί μοι·

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου
αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀ-
θανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῷ δεξιῷ λέγει ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα·

καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιήσας εὐλογητόν, λαμβάνει ἐν μὲν τῇ ἀριστερῇ
χειρὶ τὴν προσφορὰν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν λόγχην, καὶ σφραγίζων
μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπὶ τῆς σφραγίδος τῆς προσφορᾶς, λέγει τρίς.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Καὶ οὕτως πηρῆσει τὴν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφρα-
γίδος, καὶ ἀνατέμνων, λέγει.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ.

Καὶ ὡς ἄμνός ἄμωμος, ἐναντὶν τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄσωνος,
οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω.

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ διάκονος κρατῶν τὸ ἱεράριον αὐτῆς τριὰς ἑκατόμβας
αὐτοῦ λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ἔπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἐμῶν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐκ πλαγίου τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων.

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεὸς αὐτὸν ὑψίου ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, λέγει ὁ Διάκονος.

Θῦσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θύων αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγει.

Θύεται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφον ἐπάνω τοῦ ἔχον ἐν δεξιῶν μέρους, γυττιῶν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς λόγχης, ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὄνομα ΙΣ ἐπιλέγει.

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἔωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν ἑνωσιν.

Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἐγγέει ὁ Διάκονος τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τοῦ γάλατος ὀμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος· ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφαγίδα, λέγει.

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθηται αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων.

Παρίστη ἡ βασίλισσα ἐν δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἔπειτα λαβὼν ἑξ ἑξαγίδας, λέγει.

Τῶν τιμίων ἐνδόξων οὐρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου,

καὶ εἰρων μίαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἄριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου ἄρτου, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως· αἶτα λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δαυὶδ τοῦ προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης αὐτάκτως· ἔπειτα λέγει.

Τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πνευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν δώδεκα καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

καὶ τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελειῶν τῆς πρώτης τάξεως καὶ αὖθις λέγει.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

καὶ τετάρτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς πρώτης αὐτάκτως· ποιῶν δευτέραν ἀρχὴν, καὶ λέγει.

Τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἵρων τρίτην μερίδα, τίθησιν ὑποκάτω τῆς καύτης, τῆς
 οὔσης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας τάξεως, καὶ λέγει.

Τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου,
 Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ καὶ πάντων καὶ
 πασῶν τῶν Ὀσίων.

Καὶ οὕτως ἕκτην μερίδα αἵρων, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς
 δευτέρας μερίδας, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς δευτέρας τάξεως· μετὰ
 καῦτα δὲ λέγει.

Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δα-
 μιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, καὶ
 πάντων τῶν ἀγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἵρων ἑβδόμη μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἄνω, περὶ τριττὴν
 ἀρχὴν κατὰ τάξιν, καὶ λέγει.

Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης,
 (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ὧν ταῖς ἰκε-
 σίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὀγδόη μερίδα ὑποκάτω τῆς καύτης, καὶ λέγει.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κων-
 σταντινουπόλεως τοῦ Χρυσσοστόμου.

εἴπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ· εἰδὲ λέγεται τοῦ μεγάλου
 Βασιλείου, τοῦτου μνημονεύει καὶ οὕτως αἵρων καὶ τὴν ἑννάτην
 μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλή-
 ρωσιν· εἶτα, λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι, δέσποτα φιλόνηρωπε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδό-
 ξων, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἁγίου), τοῦ τιμίου πρε-
 σβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγ-

ματος, (τοῦ δεξιού) Καθηγουμένου, τῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὗς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγγίας, πανάγαθε δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Ἐἶτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα, καὶ οὕτως αἶρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτὰς ὑποκάτω· ἔπειτα, λαβὼν ἑτέραν σπονδιὰν λέγει.

Ἵπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐἶτα, μνημονεύων τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων ὧν ἔχει κεκοιμημένων, τελευταῖον ἐπιλέγει.

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῆ σῆ κοινωνία κεκοιμημένων, Ὁρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόανθρωπε Κύριε.

Καὶ αἶρων μερίδα· εἶτα λέγει.

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἐἶτα, λαβὼν ἡ Διάκονος τὸ θυμιάριον, καὶ θυμιάμα βαλὼν, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμιάμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ ἀρχιδιάκονον.

Θυμιάμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· στερέωσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸν Ἀσπρίσκον, τίθει ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγων.

Καὶ ἔλθὼν ὁ Ἀστὴρ, ἔσθη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· εὐπρέπισον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸ κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κάλυψον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν ἕτερον κάλυμμα, σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγων.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· σκέπασον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸν Ἄερα, σκεπάζει ἀμφοτέρω, λέγων.

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν, λέγει ἐκ τρίτου.

Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐν ἑκάστῳ.

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦντων ἐκ τρίτου ἀμφοτέρων, ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τῆς Προθέσεως· εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, μνημονεύων καὶ τοῦ οὐ τινος ἢ λειτουργίας· τελείται μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, καὶ τὸν Ν. Ψαλμόν·

εἶτα, στάντες ἀμφοτέρωθεν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἀσπάζονται αὐτὴν μετὰ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, λέγοντες τὸ

Βασιλεῦ οὐράνιε· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις·

εἶτα, κλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἐπιτομὴν κεφαλὴν τῷ Ἱερεὶ, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων..

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς,

Κατευθύνει Κύριος τὰ διαθήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Μνησθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς.

Τῆς Ἱεροδιακονίας σου μνησθήη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασι-
λείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ὁ Διάκονος, εἰπὼν τὸ Ἀμήν, κτερίζεται, καὶ πάλιν ἐν τῇ
τύπῳ αὐτοῦ, προσκυνεῖ εὐλαβῶς· εἶτα λέγει τὸ, Ἐὐλογητὸν Δε-
σποτα καὶ ὁ Ἱερεὺς, Ἐὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ἕως
ἀποδόξασαι.

=====

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ, τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν, τό τε ἅγιον Ποτήριον, τὴν σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς λοιπὰς τῶν ἁγίων ἐννέα μερίδας, καὶ τίνος ἕνεκεν ἐννέα, καὶ οὐ πλείους ἢ ἐλάττους τιθέμεθα· καὶ τέλος, ποῖον ὑπάρχει τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ἄφραστον τῶντι καὶ ἀκατάληπτον τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον, καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις Δυνάμεσι· τὸ γὰρ αὐτὸ πνευματικόν τοῦ Κυρίου Σῶμα, ἐν τοῖς οὐρανόις καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῶν θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε καὶ ἐμφόβως κεκαλυμμέναις ταῖς πτέρυξι λειτουργοῦσι· τοῦτ' αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς γνήνοις ἡμῖν ὄραται τελούμενον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων ἀεὶ διατελεῖ, ἄνθρωπος γενέσθαι ἠδύοχησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου φυράματος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, κεκοινωνήκε, (τρόπος τοῦτο τῆς θεϊκῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως ἀρρήτος), τέλειος γινόμενος ἄνθρωπος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῆ σαρκί, οὐ τῆ Θεότητι· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρων· καὶ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγ-

γείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἐκάστην διὰ τῆς ἱερᾶς τελετῆς μίλλων τελείσθαι· διὰ τοῦτο καὶ σημεῖον διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἄκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἤκιν ἐνετείλατο, σαφίαν καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θρόνοντες, τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς οἶόν τε, σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρχόμενοι.

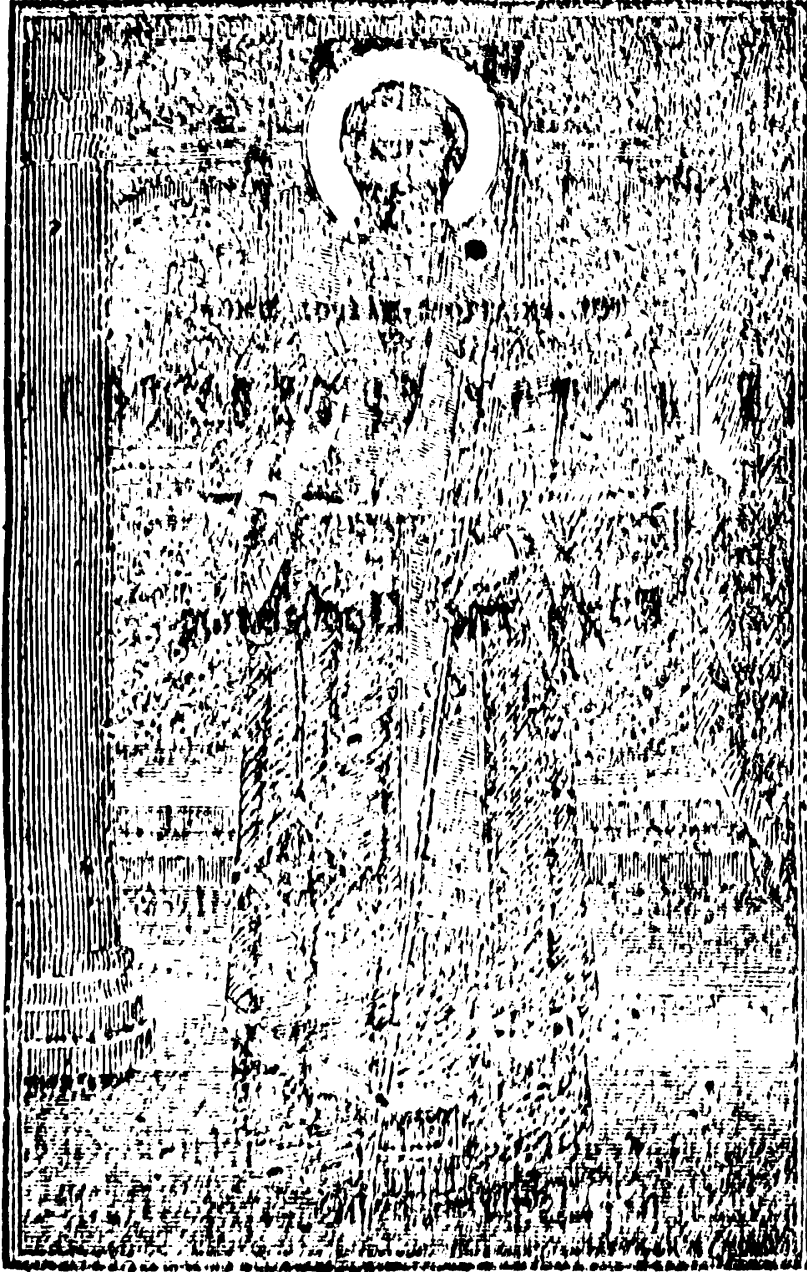
Δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς, θάλων τὸν Ἄρτον, ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὀπίσθεν τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς ἀγίας Λόγχης, λέγων τὸ, Σταυρωθέντος σου, Χριστέ· καὶ οὗτος μὲν ἐστὶν ὁ ἀληθῶς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, οὐ κεῖται γεγρονῶς εἰς δήλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον καὶ διορισμὸν τοῦ ἁγιασθησομένου τούτου Ἄρτου. Διὸ καὶ παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος, πρὸ τοῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἵτινες οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν ἀποτελούμενον, ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ· τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὀπίσθεν. Τούτων δὲ οὕτω διορισμένων, πρόδηλόν ἐστίν, ὅτι τὰ ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτου· τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, (καθ' ἣ καὶ τὴν λόγγευσιν ποιούμεεν), κατὰ τὸν Προφήτην, τὸν λέγοντα· «Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου»·

εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἀγίων· ἄς οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττους, ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα, κατὰ μίμησιν τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πᾶσα τούτων ἡ στρατιὰ διήρηται, οὕτω κἀνταῦθα θεοπρεπέστατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἴνα, ὡς αὐτὸς πάλιν, ἐν τῷ περὶ οὐρανίῳ Ἱεραρχίας ἕκτω, ἐβδόμῳ τε καὶ ὄγδῳ κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πᾶσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἕξει τὴν μίμησιν. Ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων δῆλόν ἐστιν ὅτι δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐστὶν ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν ᾧ τίθεται ἡ Παναγία, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἀναμφισβήτητον.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Η ΘΕΙΑ
ΑΠΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΠ' ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εύχή τῆς Πράξεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζόντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων· ὅτι ἡγιασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(1) Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησεν.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ χοροῦ δὲ εἰπέντες,

Ἄμην,

καὶ πάντοτε ἀποκρινομένου τὸ

Κύριε ἐλέησον,

λέγει ὁ Διακόνος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
βείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς, (ἡ πόλις, ἡ γῆρας) καὶ τῶν πί-
στει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχ-
μαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύ-
νου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιπροσέχου, ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς κωστακῶς.

Κόρις ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιlanθρωπία ἄφατος· αὐτὸς, δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλοῦσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιπροσέχου, ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις,

καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀ-
γίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς
ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς,
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ
σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποί-
νης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'.

Ὅτι τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσ-
ευχὰς, ὁ καὶ δυοῖ, καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου,
τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δού-
λων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν
ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ἐὐχὴ πρὸς τὴν εἰσοδὸν τοῦ ἁγίου Ἐσραγγέλιου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατίας Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον, σὺν τῇ εἰσοδῷ ἡμῶν, εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθαί.

Ἔπειτα ὁ κύριος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἅγιός εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ,

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ Ἱεραγγέλιου Ἐμμου.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἑπουρανίου Δυναμείως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματος κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρερῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δού-

λους σου, ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῦτος ἐκ τελευτήσεως λέγουσιν ἀμφοτέρω τῷ Τρισάγιον· ἅπαντα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ δὲ Διάκονος

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καὶ ὄντων ἐπὶ τῶν Χερουθὶμ· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ πάλιν ὁ Διάκονος

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόθρωπε δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν

διάνοιζον ὀφθαλμούς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐκκλησιασμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, κρατῶν ὁ Διάκονος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἀποκλίνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε).

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου, Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε), δώη σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπαρτινομένου τοῦ Χερσὸ τοῦ Κύριος, ἐλέησον, τρίς, λέγει ὁ Διάκονος.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθί σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθί σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐὐχὴ τῆς ἁγιοτατις ἱερατικῆς. ἢν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κόριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπί πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

¶ Διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ θείνου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Ἰδιόναχων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ καὶ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει ἢ γύρω ταύτῃ οὐκ ἔχοντες καὶ πένητας).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τοῦ ἁγίου ὄντος τούτου), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθίδη εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψιλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχόμενου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

¶ Ὁ Ἱεροδὴς ἱερομόναχος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Διάκονος.

Εὕξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ· οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ· κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας· ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης· ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ κατηχουμένων, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, πρὸ τοῦ ἀπλωθῆαι τὸ εἰλητόν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὕψηλοις κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἐνώσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμνῇ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἑξάκλοι το εἰλητόν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος λέγουσιν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὄσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατηχουμένων· ὄσοι πιστοί,

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πνεύτων Δ'. μετὰ τὸ ἐπιλαλοῦναι τὸ εἰληθὲν, ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἰκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, ὡς ἔθου εἰς τὴν δικκονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ· ἵνα, εἰσακούων ἡμῶν, ἰλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Λόγιος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Λόγιος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πνεύτων Ε'. ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσεως ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ

σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατίκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θεοφωτιστηρίου· χάρισαι δὲ, ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

(f) Λιτάσεις.

Αντιλαβροῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐν εὐχαρίσκει.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξην ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ἁδομένου.

Ὅδεὶς ἀξίος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυναμίεσιν· ἀλλ' ὁμως, διὰ τὴν ἄφρον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναμάρτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἀπάντων· σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχαύμενος, ὁ πῶν Σεραφεὶμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπνυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον, ἐπίδλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμωρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθίρισόν μου

τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ ἰκάνω-
σόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς
Ἱερατείας χάριν, παραστῆσαι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ καὶ
ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον
Λίμα. Σὺ γὰρ προσέρχομαι, κλίνεις τὸν ἑμαυτοῦ αὐχένα, καὶ
δέομαι σου, μὴ ἀποστρίψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ
ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παιδῶν σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι
ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος,
καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θυμίσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέρχονται ἀμφότεροι ἐν τῇ
Προθέσει, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄρρα, ἐπαίθῃσιν τοῦ Διακόνου ἄ-
μα, λέγων.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν
Κύριον.

Καὶ τὸν μὲν ἁγίον Διάκον ἐπιβαλὼν τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ,
αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Πατήριον ἀνὰ χειρας λαβόντι, ἐξέρχονται ἀμ-
φότεροι, λέγοντες.

Ἰνάντων ὑμῶν μνησθεῖται Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθόντας δὲ ἐν τῷ Κήματι, ὁ μὲν Ἱερεὺς, κατὰ τὸ εἶθος,
σοφωδαιήτως τὴν ἁγίαν Θυσίαν εἰς τὸ σῶμα, λέγει.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἔπειτα κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ.

Ὁ δὲ Διάκονος πρὸς αὐτόν.

Μνησθεὶν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἔπειτα, πρὸς αὐτὸν αὖθις, ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Ἐξῆαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεὶν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰπὼν τὰ,

Ἄμην,

καὶ ἀσπασάμενος τὴν Ἱερατικὴν δεξιάν, ἐξέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς. ἢ λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θεῶν Δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν

ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐξυτούς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μόνογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλο-
γητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, προσκυνήσας τρίς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια,
λέγων μυστικῶς.

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ
καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ λαὸς τὸ. Ἰσχυεῖται εἶτα ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν
ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρσιν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας· εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Αξιὸν καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχα-

ριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου· οὐ γὰρ εἰ Θεὸς ἀνεκφραστός, ἀπερινόητος, ἄορατος, ἀκατάληπτος, δαίμων, ὡσαύτως ὢν, οὐ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· οὐ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμῶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέσπυες πάντα ποιῶν, ἕως ἡμῶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν· ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὢν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμῶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καὶ τοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβιμ, καὶ τὰ Σεραφιμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόρματα, μετάρσια, πτερωτά.

Ἄριστος δὲ τὸν Ἀστυρίσκον τοῦ Λιακόνου, ἐκφωνεῖ ἐ Ἱερουζ.

Ἦν ἐπινίκιον ὕμνον φθόντα, βοῶντα, κεκραγόντα καὶ λέγοντα.

*) Ἱερουζ. μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, ἐξοποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος σὺ, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὡς τὸν κόσμον σου αὐτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον· ὡς ἐλθόν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἧ παραδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παραδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἁμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλήσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώμενον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας·

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Τὶ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατὰπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς. Ζηκωνίου τὸν ἅγιον ἄρτον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζει τρις τὰ ἅγια Δῶρα, λέγων.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου,

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ

Ἄμην,

ἐπιλέγει, δεικνύων τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος εἰπὼν καὶ αὐθις τὸ

Ἄμην,

ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, ἀμφοτέρω τὰ Ἅγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφοτέρω, λέγει.

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος.

Ἄμην, ἄμην, ἄμην.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὅστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων, πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησις.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο Διακόνος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων,
καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων τοῦ ἁγίου (τοῦ ἐπίσκοπου), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψι ἡμᾶς, ὁ Θεός· καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (1), καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι παρακαλοῦμέν σε μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος· ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἀγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν· δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βσιλεῖον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διήγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἐπίσκοπου), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διακόνος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων,
καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

(1) Ἐνταῦθα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς καὶ ὧν βούλεται τεθνήσκων.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς· μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἔλεή σου ἕξαπόστειλον.

Ὁ ἱερεὺς ἐμφωνεῖ.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἄνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεή τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ δὲ λαὸς ἀποκρίθῃ.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεχόμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυεθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ

ἰκετεύομεν· καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων, ταύτης τῆς ἱεράς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαχύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀνομάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαός τὸ

Πάτερ ἡμῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔτα.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλινώμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῆ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς, δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλυνον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πρόσχεσ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἅνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ἐν τῷ μεταθ' αὐτῶν ἡ εὐχὴ ἀκούεται τῶ ἁγίου αὐτοῦ σταυροειδοῦς, λέγων ἐκφώνως.

Πρόσχωμεν·

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἄνω ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως κρατῶντες τὸν ἅγιον Ἄρτον, μυστικῶς λέγει.

Μέλισον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, λέγει.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ ἅμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζων.

Ἦσ' ὁ Διάκονος.

Πλήρωσον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν ἀνω κειμένην μερίδα (1), καὶ πρῶτον

(1) Τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα ΙΣ· οὕτω γὰρ ὀρεῖται κείσθαι τὰς τίσσας μερίδας, μετὰ τὸν μερισμόν. ΝΙ ΚΑ. ΧΣ.

εἰς αὐτῶν ἑταυρῶν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, ἐμβάλλει ἐν αὐτῷ, λέγων.

Πλήρωμα Ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος ἁγίου.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ,

Ἄμην,

καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων.

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐκφέρει αὐτὰ σταυρωσάσως ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ λέγων.

Ζέσις Πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἄμην.

Ἔπειτα, ἀμφότεροι τὰς κεφαλὰς κλίνοντες, προσεύχονται λέγοντες τὸ

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ κτλ.

ὡς ὁπισθεν γέγραπται· καὶ οὕτως ὁ Ἱερεὺς λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγει.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοται μοι (τῷ δεῖν) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἔπειτα, μεταλαμβάνων τοῦ ἐν χειρὶ μετὰ φόβου καὶ ἀσφαλείας, λέγει.

Ἱεροδιάκογε, πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, λέγει.

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· μετάδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, κρατῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, εἰδῶσι τῷ Διακόνῳ· ὁ δὲ Διάκονος, ἀσπασάμενος τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ χεῖρα, ἀπέρχεται ὀπίσθεν τῆς ἱερᾶς Τραπεζῆς, καὶ μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσίν, ὡς ὁ Ἱερεὺς· εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Ποτήριον, μεταλαμβάνει τρεῖς ἐξ αὐτοῦ, καὶ οὕτω καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων.

Ἱεροδιάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Ἰδοὺ ἔτι προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· μετάδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου διὰ χειρὸς τοῦ Ἱερέως, λέγοντος τὸ

Τοῦτο ἤφατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Λαβὼν δὲ ὁ Διάκονος τὸν ἅγιον Δίσκον ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, ἀποσπογγίζει μετὰ προσοχῆς τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ, καὶ τῷ καλύμματι σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον εὐλαβῶς· εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας εὐχὴν μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, δέσποτα φιλόνητο, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων· ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, σιτήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόδῳ σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡ-

μῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἔπειτα, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν τρίς, λέγει μυστικῶς.

Ἦψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Καὶ οὕτως ὁ μὲν Διάκονος, φέρων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν ἅγιον Δίακον, ἀποτίθησιν αὐτὸν τῇ Προθέσει· ὁ δὲ Ἱερεὺς, προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἀκροφύνει.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ὁρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, ζωοποιῶν, καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς ἐπιθεωρῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διακόνος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς τὴν ἐπιθεωρῶν ἐκείνην, εἶπεν τῷ Πληρωματικῷ ἐκτενευμένῳ.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζόν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεκειθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἰς τὴν ἐκείνην εὐστέραι τα Ἄγία εὐχὴ μνηστικῆς.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρῶσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διακόνος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῆ' αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ εὐθὺς ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρρὸς, ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρόσβυε τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ο ΝΕΒΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τῶν οὐράνιων Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ δεῖ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ Χοροῦ δὲ εἰπόντος·

Ἄμην,

καὶ πάντοτε ἀποκρινομένου τὸ

Κύριε, ἐλέησον,

λέγει ὁ Διάκονος.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς, (ἡ πόλεως ἢ χώρας ταύτης), πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κτλ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς, δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεήθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔσιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β΄, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπιῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἵτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'. μυστικῶς.

Ὅτι τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυοὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ἐὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον, σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ.

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τῇ εὐχῇ τοῦ Τρισάγιου ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισάγιω φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρκαγῶν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετένοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστήριου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβεῖαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης ὅτε τελεσθείσης, λέγουσιν ἀμφότεροι τὸ Τρισάγιον·
εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ εἰς Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου μυστικῶς.

Ελλομψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόανθρωπε δέσποτα, τὸ τῆς οἴης θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἐνθεὶς ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πύσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς . . .

Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν . . .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενῆς ἱκεσίας μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐ-

λέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἁγίου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας.

Ἐτι δεόμεθα ἀπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἐὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν,

ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας,

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός,

τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ἐὐχὴ κατηχουμένων πρὸ τοῦ ἀπλιθῆναι ἐκ Πιλητῶν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων

ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχομένους, τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν· ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνᾷ.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα ἐξαπλοῖ τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις τῶν Κατηχομένων. ὅσοι πιστοί.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον.

Σὺ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου· σὺ ἰκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἄγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Β'. ἢ λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεινωσιν ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ἢ λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ἀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίξειν, ἢ λειτουργεῖν σοί, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ δικονοεῖ σοι μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς.

ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· ἀλλ' ὁμως διὰ τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἄρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθίρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντὸν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, ἐλίνας τὸν ἑμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Θυμιάσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέρχονται ἀμφότεροι ἐν τῇ Προθέσει, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄερα, ἐπιτίθησι τῷ τοῦ Διακόνου ὄμιῳ, λέγων (*).

(1) Οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ὄμου, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄμων τοῦ Διακόνου συνήθως ἐπιτίθησι τὸν Ἄερα. Οὕτω δὲ ἐπιτίθεται αὐτὸν καὶ ὁ Ἱερεὺς, μὴ ὄντος τοῦ Διακόνου.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα, τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον ἐπιβαλὼν τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται ἀμφοτέρωθεν, λέγοντες.

Πάντων ἡμῶν μνηθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσαλθόντων δὲ ἐν τῷ Βήματι, ὁ Ἱερεὺς, κατὰ τὸ ἔθος, τοποθετήσας τὰ ἄγια, θυμιᾷ τρις αὐτὰ, λέγων.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφεὲ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Μνηθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ κτλ.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος πρὸς αὐτὸν αὐθις, ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Εὐχαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Ὁ Διάκονος,

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ

Ἄμην,

καὶ ἀσπασόμενος τὴν Ἱερατικὴν δεξιάν, ἐξέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἵπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως . . .

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι διακόνους τῆς Καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· ἐπίδλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρῶν τὰς Ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω

καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος ὡς ἐν τῇ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ, λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁμιλῶν τὸ Μυστήριον, ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεύς ἐκβάλλει.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν.).

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας· εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεύς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ ὢν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητέ, δέξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου, ἀκουστάς ποιῆσαι πάντας τὰς αἰνέσεις σου, ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπέντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως, ὄρωμένης τε καὶ οὐχ ὄρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀδύσσοις, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος ἐν ἑαυτῷ, δεικνύς σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεσάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρχαῖος τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις, λογικὴ τε καὶ νοερά, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰδίου ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα

δοῦλα σά. Σε γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἐαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῆ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαθὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῆ σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφειος ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρίσει σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τούτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· σὺ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὁ ἐποίησας, ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις, διὰ τῶν Ἁγίων σου, τῶν καθ' ἑκάστην γενεάν

εὐαρεστησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν, νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν, Ἄγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας, ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἀλλὰ, Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ἠυδόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς, τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καὶ καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιασας τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου, καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγέ-

νετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἢ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὡς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἔκουσιον καὶ ἀοίδιμον καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῆ νυκτὶ ἢ πηρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας·

Ἔτα ἐκφώνως.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κέρασας, εὐχαριστήσας, ἀγιάσας·

Ἔτα ἐκφώνως.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν (1).

(1) Σημειῶσαι ὅτι εἰς τὰ Κυριακὰ λόγια «Λάβετε, φάγετε καὶ πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες» οἱ ἱερούργοι δὲν πρέπει νὰ δεικνύωσι, λέγοντες ταῦτα, διὰ τῶν χειρῶν τὰ προκείμενα τίμια Δῶρα, καθ' ὅτι οὐκ ἀναφέρονται ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἄπερ ὁ Ἰησοῦς, λαβὼν τότε ἐν ταῖς χειρῶν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε

Ὁ Ἰερός κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπιθύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅς τις γὰρ ἂν ἐσθίη-
τε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Με-
μνημένοι οὖν, δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ παθημά-
των, τοῦ ζωοποιῦ Σταυροῦ, τῆς τριμέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῶς δευτέρας αὐ-
τοῦ παρουσίας.

Ἔπειτα ἐκφωνῶν.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν, κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Ἰερός κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπιθύχεται μυστικῶς.

**Διὰ τοῦτο, δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀ-
νάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυ-
σιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι
ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἔλεή σου, καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς
σου, οὗς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θιρόοῦντες προσεγγίζομεν
τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου
Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ πα-
ρακαλοῦμεν, ἅγιε ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἔλθειν τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦ-
τα, καὶ εὐλογεῖσαι αὐτὰ, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδειξαι.**

Ἔπειτα εὐχόμενος λέγοντας.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι,

τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δὲ τὰ εἰρημένα δεσποτικά ἱεῖρα λόγια ἱπανα-
λαμπάνονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ εἰς, μᾶλλον δὲ, ἐναντί-
ως τὸ ὄρθιν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρονήμα.

καὶ εὐχῆ· ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς, δεκνόμενος τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἰερεύς, ἀναγνίσκων αὐτὸ τὸ ἕρως Ἄρτου, λέγει ἄνοιχτα.

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρός ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, εἰπὼν τὸ

Ἄμην,

ἐπιλέγει δεκνόμενος τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἰερεύς ἀλαστῆς, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ βασιλεὺς, εἰπὼν καὶ ταῦτα τὸ

Ἄμην,

ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, ἀμφοτέρω τὰ Ἅγια.

καὶ ὁ Ἰερεύς, εὐλογῶν ἀμφοτέρω τὰ Ἅγια, λέγει.

Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας (*).

Ὁ Διάκονος.

(*) Τὸ «Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ» ἐκ τῆς τοῦ Οἴου Χρυσοστόμου Λειτουργίας μεταγραφέν, θεωρούμενον κατὰ σύνταξιν, οὐκ ἔχει χώραν οὐδεμίαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀλλ' ἔστι προσθήκη, τολμηρῶς παρά τινος γενομένη, ὡς καὶ Βικρόδημος ὑπεσημαίωσεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ αὐτοῦ (Κανὼν 10. κῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου).

Ἄμην, ἀμὴν, ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς

Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνώσαι ἀλλήλοις, εἰς ἑνὸς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα ποιῆσαι μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν πίστει τετελειωμένου.

Εἶτα ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων καὶ κεκοιμημένων, καὶ ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας σου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίης, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ

ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χάρισμασι· χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαϊς τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὄπλω ἀληθείας, ὄπλω εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς, ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν, κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βίρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον, τοὺς πονηροὺς ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἐκθρεψον, τὴν νεότητα παιδαγώγησον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σὺναιψον τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων

ἐλευθέρωσον, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὀδυπόροισι συνόδευσον, χηρῶν πρόστηθι, ὄρφανῶν υπεράσπισον, αἰχμαλώτους ῥῦσαι, νοσοῦντας ἰασαι, τῶν ἐν βήμασι καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ἔντων, μνημόνευσον ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλοῦσίόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀδοθητῶν, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμῆν, ὁ τῶν νοσοῦντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρεῖν αὐτοῦ. Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν (τὴν ἁγίαν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Ἔπειτα ἐκφωνεῖ

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἁγίου), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ὁδοῦ ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει, πρὸς τὴν θύραν σταῖς.

Ὁ ἁγιώτατος, ἡ Μετροπολίτου, ἡ Ἐπισκοπῆς (τοῦ ἁγίου)

καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια Δῶρα ταῦτα

(καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ)

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ἦτα ἐπαύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν κατασχόνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμαῖς, εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἕρας ἡμῖν χάρισαι, ὁμοῦς εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς κερποφορίαν δώρησαι, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἵρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, υἱὸς φωτός, καὶ υἱὸς ἡμέρας ἀναδείξας τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἐπέδωκας ἡμῖν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ δὲς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦτα ἐπιστρέφει πρὸς τὴν ἑσπέρην καὶ εὐλογεῖν, λέγει ἐκφώνως.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπαύχεται μουσικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρσον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ μηδένα ἡμῶν ἐνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐμπροσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς κτλ.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν κτλ.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς τὸ

Πάτερ ἡμῶν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπαύχεται μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης πα-
ρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὰς ἐνυτῶν κεφαλὰς εὐλόγη-
σον, ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυναμῶσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ

Χριστοῦ σου εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαὶν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος.

Ὅρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ ὁπισθάμβωνος, ἐκφωνημένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζῶν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀτιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δύσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι καταβιῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (1).

Καὶ εὐθὺς τὴν ἐν τῷ εὐσταίῳ τὰ Ἅγια εὐχὴν, μυστικῶς.

Ἦνυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας μυστήριον. Ἐσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς Ἀνιστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἧς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν,

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔπειτα τὸ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός·

καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

(1) Ἡ ἐν τισι λειτουργικαῖς δέλτοις κειμένη ὑπισθάμβωνος εὐχὴ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου «Ὁ Θεὸς ἀνίσταστος» δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκηται, ὡς μὴ οὕσα ποίημα τοῦ Ἁγίου, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄνευ Ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας προστεθεῖσα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτοῦ· τοῦτο δὲ εἰκάζεται, ἐπειδὴ ἡ εὐχὴ αὕτη οὔτε εἰς τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα εὑρίσκειται, τὰ περιέχοντα τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ ἅπαντα αὐτοῦ, ἐκδοθέντα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1555 σωτηρίῳ ἔτει.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασίλειον Ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΩΝ

ΠΡΟΗΓΙΑΣ ΝΕΝΩΝ (*).

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸν Προοιμιακόν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου

(*) Ἴδε τὴν ἐν τέλει τῆς βίβλου σημείωσιν.

Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς, (πόλεως ἢ χώρας) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ Θεὸς ἐκφωνοῖς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι κτλ.

Εἶτα, ἀναγινωσκομένων τῶν Ψαλμῶν, λέγεται ἱερῶς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντιπαστίου.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐρρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός

σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐρχὴ Ἀντιφώνου Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-

ξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κύχη Ἀντιφάτου Γ'

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρειῶν δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρὶ.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφέβιος.

Ὅτι σὺ εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Μετὰ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος θυμῶν κατὰ τὴν τάξιν καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Κύχη τῆς Εἴσοδος, λεγομένη παρὰ τοῦ Ἱεροῦς μυστικῶς.

Εσπέρας, καὶ πρωὶ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλάνθρωπε Κύριε· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐισεὸς μετὰ θυμιατοῦ, ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς μετὰ Εὐαγγελίου.

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ Διάκονος.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Γενέσεως, ὁ Ἱερεὺς, κρατῶν τὴν λαμπάδα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου, λέγει ἐκφώνως.

Σοφία, ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Μετὰ δὲ τὴν Παραομιάν, ὁ Ἱερεὺς ψάλλει ἑσῶθεν τὸ Κατευθνήτω, καὶ ἀκολούθως τὸ αὐτὸ ἐξῶθεν οἱ ψάλλται. Εἶτα, εἰ ἐστὶν ἡμέρα ἑορτάσιμος, ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον· εἰ δ' οὐ λέγει τὴν ἐκτενῆ ὁ Διάκονος.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης . . .

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν . . .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἰκεσίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπί πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος τὰ λοιπὰ τῆς ἐκτενοῦς, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ . . .

Ὁ Διάκονος

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκ-
κλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ἐὐχὴ κατηχομένων.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάν-
των, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,
ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχομένους, καὶ λύ-
τρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντι-
κειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φω-
τίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐ-
τοὺς τῇ λογικῇ σου ποιμένῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπι-
κέκληται.

Ὁ Ἰερεὺς ἐκφώνησεν.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθε-
τε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατηχομένων· ὅ-
σοι πιστοί. Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐαυτὰ μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης τῆς τετάρτης ἡμέρο-

μάδας ἐπὶ τῆς Ἁ' τῆς μεσοσησίμου, μετὰ τὴν ἵνα καὶ αὐτοὶ, τὰ περὶ τῶν κατηχομένων Διακονικὰ λέγονται οὕτως.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιμνῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς . . .

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων, λαογραφούμενη ἀπὸ τῆς Ἁ' τῆς μεσοσησίμου μυστικῶς.

Ἐπίφανον, Δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στηρίξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν

ἀγάπη· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυ-
τὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα,
προέλθετε. Ὅσοι κατηγούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατη-
χουμένων· ὅσοι πιστοί. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Ἐως ἴδωμεν τὰ ἀπὸ τῆς Ἀ'. τῆς μεσσηνηστήμου.

Εὐχὴ πιστῶν Ἀ'. μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ
σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας
ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀ-
γαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ
ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λό-
γοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀ-
πρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε· τὰς
χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν
δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διά-
νοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς,
τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐὐχὴ πιστῶν Β'. μυστικῶς.

Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθε. δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἰλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑπεδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανοῦ ἀορίτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα, δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ,

Νῦν αἱ δυνάμεις,

γίνεται ἡ Εἰσόδος. Ἐἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἵπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως . . .

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ . . .

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πίσης θλίψεως, ὀργῆς . . .

1) Ἰερὸς μουσικῶς.

Ὁ τῶν ὀρρήτων καὶ ἀθεάτων μυστηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλοανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς, ἀόρατε βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μέγала καὶ ἀνεξίχνιαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ ὡς τῷ Χερουδικῷ σου περισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυστηρίων καὶ πίσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγισμῷ ἀνοσφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· « Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ » ὅπως, ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πίσης διαβολικῆς μελλομένης, ἐφ' πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου εὐαρεστήσασιν.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς . . .
 Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ . . .
 Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ . . .
 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ . . .
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ . . .
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα . . .
 Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Καὶ καταξίωσον, ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως
 τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς τῶ.

Πάτερ ἡμῶν,

καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπιτίθει τὸν σταυρικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κα-
 τοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὐσπλάγχνω ὀμματι ἐπὶ
 πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡ-

μᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑποκεκλίκαμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος.

(1) Ἰερειῶν ὀρασιῶν.

Χάριτι, καὶ ἰσχυρισμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(1) Ἰερειῶν μυστηρίων.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἐγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὡς ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

(1) Διάκονος.

Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἰερεὺς, κάθισθον ἐπὶ τὸ ἄερος βαλὼν τὴν χεῖρα, καὶ ἐγγίψαι μοῦ ἐν ἐγίῳ Ἄρει, χωρὶς νὰ ἴψῃ αὐτόν, λέγει μεγαλοφωνῶς.

Τὰ προηγιασμένα Ἄγια τοῖς ἀγίοις.

Ἢίτα, ἀμέσως ἀνεκαλύπτει αὐτὸν, καὶ ἐκτελεροῖ τὴν μεταλήψιν τῶν ἁγίων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψιν ἐπιτελεθείσης, καὶ τῶν ἁγίων λειψύων ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀποσπογγισθέντων, ἐπαύ-

(1) Ἰερειῶν μυστηρίων.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς πάρεσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώμα-

τος καὶ Αἷματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σου, δέσποτα φι-
λάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερῶν σου, καὶ
δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἁγιασμῶν σου εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βα-
σιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος.

Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων
ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φοικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀ-
ξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν,

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως τὴν ὀπισθάμβιον εὐχήν.

Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουρ-
γήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα
ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθ-
ρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θερχίποντί σου Μωσῆϊ, παράσχου καὶ

ἡμῖν ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
 νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς
 τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀ-
 ναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν
 Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
 μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁ-
 γίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Εἶτα τὴν ἐν τῷ συστείλαι τὰ Ἁγία εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡ-
 μέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυ-
 στηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνά-
 δεῖξον τῆς βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τοὺς Ψαλμοὺς τὸ,

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός,

καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Τ Η Λ Ο Σ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΒΟΡΤΩΝ,

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ, ΟΡΘΟΝ, ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομὴν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βρασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Ἐχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν μεγάλην Πέμπτην.

Ὁ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποίξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦαι ταφῆς συγκαταδᾶς ἡμῖν.

ἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἔμωσμούς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμούς, καὶ σταυρὸν, καὶ ἰατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν.

Ὁ δὲ ἦς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ θῆ, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ ἀδεξάμενος.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, καὶ ἑτάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Ὁ ἀναστὰς νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τίπανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἦν ἀναλαμβάνων φύσιν, καὶ θεώσας αὐτὴν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανὸν ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίζων αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἡθιῶς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παύμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πνευμάτων, θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ οὐκ ἐλεῆμων Θεός.

Ἀπόλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν Λειτουργίαν,
 γινομένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν Ἱερατικὴν κόλιν.

Πρῶτον λέγει τὸ Νῦν ἀπολύεις . . . τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀπολυ-
 τίκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ λειτουργία τελεῖται· τὸ Κου-
 τάκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἁγίου, ὡς προεῖρηται, καὶ τὸ αὐτὸ Οὐρανὸς
 πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς
 πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέω-
 σον, Κύριε, καὶ ἀπόλυσις, ὡς σύνηθες. Εἶτα, ἀσπαζόμενος τὴν
 ἁγίαν Τράπεζαν, παρ' ἧς ἔλαβε τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης, ὡς πη-
 γὴν τῶν θείων χαρίτων καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, λέγει τὸ Δι' εὐχῶν . . .
 καὶ ἀναχωρεῖ οἴκαδε, ἐπευχόμενος καὶ εὐλογῶν τοὺς εὐσεβεῖς,
 καὶ λέγων τὸ αὐτὸ Διαφυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας τοὺς εὐσεβεῖς
 καὶ Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει καὶ
 ἐνορίᾳ ταύτῃ, σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις αὐτῶν».

Ἡ αὐτὴ τάξις γίνεται καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΙΣΟΔΙΚΑ ΤΩΝ ΔΕΞΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

ψαλλόμενα ἐν τῇ μικρᾷ Εἰσόδῳ τῆς Θείας Λειτουργίας μετὰ τὸ,
Σοφία ὀρθοί.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριο αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς
αστείας σου.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο-
τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ΕΥΧΑΙ

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τούτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέσμαι οὖν σου, ἐλέησόν με, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἴδού βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνῶν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ἀμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων.

Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει.

Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Τὰ Τροπάρια.

Ἐθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐλῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπληροθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, ἀγαθὲ, παρουσίας σου.

Ἐν τοῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμᾶ μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἔστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν τὸ

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν Μετάληψιν, ὡς ἀκολούθως.

Δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός.

Εἶτα τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γειέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀγγράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, δέ-

σποτα φιλόνηρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανῶν τε, καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φορικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· Ἰνα, ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ· καὶ αὐτῷ τοῦ τῆ δε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰῶδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἀόρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἔφετον, καὶ ἡ ἀνεκφραστός εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς, βασιλεῦ τῶν αἰῶνων, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων· δέομαι σοῦ, ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ, καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμῶν σου, εἰς ἄρεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν,

σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ὁ δὲ τροφήν μοι σάρκα σὴν ἔκουσίως,
 Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
 Μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστουργέ μου.
 Μᾶλλον δὲ εἰσελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
 εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου πτχισμάτων.
 Ψυχὴν κάθαρσον, ἀγίασον τὰς φρένας,
 τὰς ἰγνύας στήριξον, ὀστέοις ἅμα,
 Αἰσθήσεων φώτισον ἀπλήν πεντάδα,
 Ὅλον με τῷ σὺ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 Ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με,
 Κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με.
 Δειξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας.
 Ἴν' ὡς σὸν εἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
 Ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς Ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.
 Πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνήν Μητέρα.
 Ὡν τὰς λιτὰς, εὐσπλαγγνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἐργασαι λάτριν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμὸς καὶ μόνος,
 Ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
 Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφε-
 σιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑ-
 γείαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου,
 ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, πρε-
 σβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁ-
 γίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου
 ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγὴ, ἡ παρρησία, τὸ ἀγαλ-
 λίαμά μου· εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινω-
 νὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵμα-
 τος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν
 μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας, ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀθα-
 νασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ·
 ἢ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχτος μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ
 δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν
 τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν
 λογισμῶν μου· καὶ ἀξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς,
 ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγια-
 σμὸν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ παράσχου μοι ἑτάκρυα

μετανοίας και εξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν πά-
 σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμέ-
 νη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΒΗΙ ΕΥΛΟΓΗΣΒΙ ΑΡΤΩΝ.

Τοῦ Ἱερέως μετὰ τοῦ Διακόνου ἐλθόντων μετὰ λαμπάδων, ὅπου εἶ πέντε Ἄρτοι μετὰ τοῦ οἴνου καὶ ἐλαίου προετέθησαν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, συγχωρήσεως καὶ ἄφεσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρα) ταύτῃ, σὺν γυναίξί καὶ τέκνοις, καὶ τῶν δούλων σου, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην.

Ἐἵτα μνημονεύει ὧν ἔχει, κατ' ὄνομα, ἀκολουθῶς δὲ λέγει.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὶ τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσβείαις τῆς πναρχάντου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θλυματοουργοῦ· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον πρίητον τὴν εἴησιν

ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τοὺς ἄρτους, ἑπεύχεται ἑκφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλόγησας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σίτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἢ πόλει, ἢ χώρᾳ) ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων, καὶ τρέφων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δέξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ πνευμάτι, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐἴτα εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερατεῖον, ψάλλοντες ἀμφοτέροι τοὶ Πλούσιοι ἐπτῶγευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δόξα καὶ νῦν· καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΕΘΝΩΤΑΣ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς τρισάγιον, Δόξα Πατρὶ, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν καὶ τὰ τροπάρια. Μετὰ πνευμάτων δικαίων. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε. Δόξα Πατρὶ. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή. Ἔϊτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθί σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βσιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεςιν τῶν ἐυτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἄθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πίσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν

λόγω, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔτεροι εὐχαὶ συγχωρητικάι.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦ, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωρτίσας ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν τὴν ἐντολὴν δὲ πρὸσθέντα τοῦ σοῦ προστίγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνας, καὶ μὴ φυλίξεντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλοανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήκτον σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμεσθαι, καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελέ-

βετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀνχοτάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων. **Ναί·** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος, καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἴτε τῶ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινὰ τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφερσιμῶ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρησόμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμκρωτοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἁγίων κατατάξον. **Ναί,** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δούς ταύτην, ἵνα ὡς δεδεμένα καὶ λελυμένα, δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην Ἰωρεὰν φιλανθρώπως διχθιδάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἀμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου

ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἀγίοις μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ λέλυνται, διαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τῆ ἀφάτω σου φιλοανθρωπία, καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς, πανάγαθε βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι), εἴ τι ἐν τῷ παρόντι ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διανοίαν ἤμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον μεθ' οἰωνοδότητε τρόπων δεσμὸν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε, καὶ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴ τε παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσημα. Εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγίων ταχθῆναι, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῆ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ δὲ ἀπόλυσις ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων, καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων ἐνδόξων προπατόρων, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλ-

ποις Ἀβραὰμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ Ἁγίων καὶ Δικαίων συναριθ-
μῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεή-
μων Θεός.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφεῖ ἡμῶν

..(ἐκ γ΄.)

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Ποιμὴν, καὶ Ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυοῖν χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῶ δούξ ἄφροσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς, δέσποτα, ἄνεξ, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρakoῆ γενόμενα παρὰ τῶν δούλῶν σου τούτων, καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι, σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπίτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα καὶ τὸν ὄρκον, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ, δέσποτα φιλόανθρωπε Κύριε, ἐπίκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πύριδε, ὡς πολυέλεος, τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα· Ὅσα ἂν δή-

σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἀνλύ-
σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόν-
νος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρ-
χῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ,

Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος
διὰ τῆς ἁγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ
δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐ-
τὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου
Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἄνθρωποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς
ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον,
τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Δόξα καὶ νῦν· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας, καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· Ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ, ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου (τοῦδε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

τῆς 5'. Αύγούστου

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμωτάτην στάσιν ἔλθῃ ἰνὴν ἠυδόκησας. Ἴνα ἡ ἐν ἡμῖν, τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμόν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΪΑ

τῆς Κυριακῆ τῶν Βαΐων.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ἐξεργείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα,

τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βῆτα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν· αὐτὸς, δέσποτα, καὶ ἡμᾶς τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βῆτα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι, καὶ οἱ παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιοθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος Κατηχητικὸς

εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως,

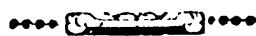
λεγόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

ἐν τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιῶται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φεβηθῆ τὴν βραδύτητα. Φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώ-

της· καὶ τὸν ὕστερον ἔλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· κοὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ· Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέληθ' ἰσχυρῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω παιδεῖαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβεῖσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος· ἔσβεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος· ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐβόησεν· ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶ κασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

γινόμεναι ἐν τῷ Κανόνι τὸ μέγα Πάσχα,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διακαι νησίμῳ ἑβδομάδι,
μέχρι τοῦ σαββάτου.

ᾠδὴ α΄.

ᾠδὴ γ΄.

ᾠδὴ δ΄.

ᾠδὴ ε΄.

ᾠδὴ ς΄.

ᾠδὴ ζ΄.

ᾠδὴ η΄.

ᾠδὴ θ΄.

ᾠτι σὸν τὸ κράτος.

ᾠτι οὐ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠτι ἀγαθός.

ᾠτι ἡγίασται.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Εἴη τὸ κράτος.

ᾠτι ἠύλόγηται.

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

(Ἴδε σελίδ. 144)

(α) Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Κυριακῇ, μεθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς μέλλει ποιῆσαι Προηγιασμένην, μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον ἐν τῇ Προσκομιδῇ, καὶ θῦσαι καὶ κεντῆσαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον, « εἰς ἀνάμνησιν », « ὡς πρόσβατον θύεται », καὶ τὸ « εἰς τῶν στρατιωτῶν ». Ἐἵτα ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ οἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, ὡσαύτως καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Προθέσεως. Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς Ἄρτους, λέγει· « Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον » ἐνικῶς οὐχὶ δὲ τοὺς Ἄρτους, ὡς εἰς ἐστὶν ὁ Χριστός. Καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ἰψοῖ ὄλους ὁμοῦ, καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, ἐγχέων καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Ἐἵτα λαβὼν τὴν ἁγίαν λαβίδα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, καὶ βάψας αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ αἵματι, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον ἐπὶ τῆς ἐν τῷ Ἀντιμνησίῳ Μούσης, καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου Αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς, ἐν ᾧ μέρει ἐχαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψίχα, μηδὲν ὄλως λέγων, καὶ ἀποτίθησι συστέλλων αὐτοὺς ἐν τῷ Ἄρτοφορίῳ.

β'. Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, ἐνδύεται τὴν ἱερατικὴν στολὴν, σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων, μηδὲν ἐπιλέγων, εἰμὴ « τοῦ Κυρίου δεκθῶμεν ». Ἀρξάμενης δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ἐν τῇ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἄρτοφορίου, τίθησιν αὐτὸν εὐλαβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, ἔπειτα ἐμβάλλει καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον καὶ ὕδωρ, καὶ λαβὼν θυμίαμα, θυμιᾷ τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ καλύμματα, καὶ περικαλύπτει αὐτὰ, μηδὲν ἕτερον λέγων, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελεσμένη αὕτη ἡ θυσία. Ποιεῖ δὲ τὴν εἴσοδον ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Μ'. μαρτύρων καὶ τῇ Μ. Ἑβδομάδι, τότε ποιεῖ τὴν εἴσοδον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

γ'. Ἐν δὲ τῇ Μ. εἰσόδῳ τῆς Προηγιασμένης ἀνάρμοστόν ἐστι κρατεῖν τὸν Διάκονον, λειτουργικὸν ὄντα, ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ζωοποιὸν Ἄρτον, τὸν δ' Ἱερέα, τελεστικὸν ὑπάρχοντα, παρακολουθεῖν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, πλήρους μόνον νάματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποδέεστερον τοῦ Διακόνου δοκεῖν· ἀλλὰ τὸν μὲν Διάκονον χρῆ, ὡς λειτουργικόν, προηγεῖσθαι τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιατοῦ, τὸν δ' Ἱερέα, ὡς τελεστικόν, ἔπεσθαι μετὰ τοῦ ζωοποιῦ Ἄρτου, ἐπὶ κεφαλῆς κρατουμένου τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ τοῦ μετὰ νάματος ἱεροῦ Ποτηρίου τῇ δεξιᾷ. Ἄπαντας δὲ ἐν γένειτούς πιστοὺς δεῖ προσπίπτειν εὐσεβάστως μέχρις ἐδάφους ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὡς ὄντων τετελειωμένων τῶν θείων Δώρων, καὶ ἐν αὐτοῖς ἀληθῶς ὑπάρχοντος αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Σωτῆρος ἡμῶν. Τὸ γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ Διτκαρίῳ εὐρισκόμενον ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἴδιον πανάχραντον Σῶμα μετὰ τοῦ θειοτάτου Αἵματος τοῦ Κυρίου.

δ'. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀποκαλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ' ἐτι κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δέει πολλῶ, καὶ ἄπτεται τοῦ θείου Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου τὸ «Πρόσχωμεν», ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· « τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις ».

ε'. Οὐκ ἐξεστὶν ἀρχιερεῖν οὔτε συλλειτουργεῖν Ἀρχιερεῖς ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων ἱερᾷ Λειτουργίᾳ, οὔτε χειροτονίαν ἐπιτελεῖν, ἔστω καὶ Διακόνου. Ἐὰν δέ τις τυχὸν τῶν Ἀρχιερέων, προσκληθεὶς παρ' εὐσεβῶν ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῆς Εὐρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, αὐτὸς ὁ μέλλων λειτουργῆσαι Ἀρχιερεὺς ἵσταται ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ καθέδρᾳ, ἀκροώμενος τῶν ὠρῶν· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Προοιμιακοῦ, ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν « Πρὸς Κύριον » ψαλμῶν, κατέρχεται τοῦ ὁρόνου, λαμβάνει καιρὸν, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐπενδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν. Ψαλλομένων δὲ τῶν τοῦ Ἐσπερινοῦ τροπαρίων, ἐξέρχεται καὶ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Τοῦ δὲ

Διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἔκφωνήσαντος, « Σοφία, ὀρθοί », ὁ Ἄρχιερεὺς λέγει πρὸς τὸ « Φῶς ἰλαρὸν » κτλ. Ἔπειτα εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ μηδὲν ὅλως λέγων ἢ ἐκφωνῶν, ἀλλ' ἐν σιωπῇ. Τῆς δὲ Γενέσεως ἀναγνωσθείσης, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος « κελεύσατε », ὁ Ἄρχιερεὺς, λαβὼν παρὰ τοῦ Διακόνου τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ δικήριον ἀνημμένον μετὰ θυμιατηρίου, καὶ ὄρων πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει ἐκφώνως « Σοφία, ὀρθοί »· εἶτα, βλέπων τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, λέγει « Φῶς Χριστοῦ », καὶ τελευταῖον, ἐπιστρέφων πρὸς τὸν λαόν. ἐκφωνεῖ « φαίνει πᾶσι ». Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς Παρυσίας, ψάλλει τὸ « Κατευθυνθήτω », καὶ θυμιᾷ περιῶν κύκλῳ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ λέγων τοὺς στίχους μετὰ δὲ τὸ ἔσχατον « Κατευθυνθήτω » καὶ τὴν παρὰ τοῦ χειρὸς ἀποπλήρωσιν τούτου, « ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου »· καὶ τὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως θυμιάσιν, ἀναγινώσκειται ὁ ἀποστόλος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ τῆς ἑορτῆς τῆς Εὐρέσεως, ἢ τῆς τῶν Προσηγιασμένων ἑορτῆς. Ὅτε δὲ ψάλλεται τὸ « Νῦν αἱ δυνάμεις », ὁ Ἄρχιερεὺς, μετὰ τῆς θυμιάσεως, ἐλθὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, δίδωσι τῷ ἱερεὶ μηδὲν λέγων, τὰ ἅγια δῶρα ἀμφοτέρω καὶ προσηρευομένων δύο Διακόνων, τοῦ μὲν κατέχοντος ἀνημμένην λαμπάδα, τοῦ δὲ τὸ θυμιατήσιον καὶ θυμιῶντος, φέρων ὁ Ἱερεὺς τὸν Ἄερα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὤμων, κίμει τὰ προσηγιασμένα δῶρα ἐν φόβῳ καὶ σιωπῇ, διερχόμενος πλαγίως τῶν θεσποτικῶν εἰκόνων, ὡς ἔθος ἀρχαίων, καὶ δίδωσιν αὐτὰ τῷ Ἀρχιερεὶ, ἵσταμένῳ κατὰ μέσον τῶν ἱερῶν πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, ὃς, παραλαβὼν ἀμφοτέρω ἐν σιωπῇ, ἐναποτίθει τὴν ἁγίαν Τριπέζην, ἐπωαλύπτων ταῦτα τῷ Ἄερι. Ὁ γὰρ ἐν τῇ τῶν Προσηγιασμένων λειτουργίᾳ ἐν ἡμέραις τηλικούταις, νηστείας τελευμένης, ἐν αἷς μετανοητέον καὶ δακρυτέον, ἐξέσσι μνημονεύειν ὀνημάτων, ὡς προσφορῶν μὴ εἰσαγομένων· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν αὐταῖς τῆς τῶν ἱερῶν ἐντεύξειον ἐκδυσωπήσεως καὶ ἐξιλιώσεως τῆς ἐκ τῶν μυστηρίων προερχομένης χάριτος ἀποστερώμεθα διόλου, οἱ θεοὶ ἐκλήθηται τῶν ἀποστόλων καὶ οἱ τούτων θεσπέσιοι Πατέρες καὶ διάδοχοι φερέσθαι τὴν ἀγιότητα ταύτην διέταξαν.

Γ'. Συλλειτουργοῦσι δὲ ἐν τῇ Προσηγιασμένῃ μετὰ Ἀρχιερέως δύο μόνοι τῶν Ἱερέων, λέγοντες ἐν τε τῇ ἔκτενεί καὶ τῇ ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων

τὰς ἐκφωνήσεις τὴν δὲ «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου» ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπίσης ὁ αὐτὸς τὴν τοῦ «Καταξίωσον, Δέσποτα» τὴν «Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις», καὶ τὴν ἐν τῷ τέλει «Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός».

ζ'. Ἐν τῇ Προθέσει, ἀπὸ τοῦ ἀρτοφορίου ὁ ἱερεὺς δέον μετακομίζει τὸν προηγιασμένον ἅγιον Ἄρτον ἐν εὐλαβείᾳ, φόβῳ καὶ σιωπῇ, καὶ ἐν σιωπῇ ἐγγχείει τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ, οὐδὲν λέγων, ὡς τοῦ ἁγίου Ἄρτου ὄντος προηγιασμένου. Μελίζεται δὲ ὁ ἅγιος Ἄρτος, ψαλλομένου τοῦ «Γεύσασθε», ἀλλὰ σιωπηλῶς, εἰς τέσσαρα τμήματα, καὶ ἐμβάλλεται ἐν τούτων, πάλιν ἐν σιωπῇ, τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, πρὸς ἁγιασμόν τοῦ ἐν αὐτῷ οἴνου, ἅτε δὴ τοῦ ἁγίου Ἄρτου βεβαμμένου ὄντος τῷ τιμίῳ Αἵματι, ὅπως οἱ συλλειτουργοῦντες, καὶ ἐκ τοῦ Ποτηρίου μεταληψόμενοι, μετάσχωσιν αὐτῷ τούτου τοῦ ἁγίου Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

η'. Μετὰ δὲ τὴν τῶν ὥρων ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας, οὐκ εἴθισται ὅλως ἀρχαιόθεν θυμιᾶν τὸν ἱερέα, ἀλλὰ ψαλλομένου τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ τῆς Προηγιασμένης.

θ'. Ἡ τῶν Προηγιασμένων λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ἐτεθέσπιστο πρὸς ἑσπέραν τελεῖσθαι, ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς. «Τῆς ἑσπέρας ἐπιστάσης, ἄθροισον, ὦ Ἐπίσκοπε, τὴν Ἐκκλησίαν ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ λυχνικοῦ ψαλμοῦ (τοῦ Προοιμιακοῦ), ὁ Διάκονος τὴν ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων καὶ τῶν χειμαζομένων προβάλλεται δέησιν» (Ἀποστολ. Διαταγ. Βιβλ. Ἡ. Κεφ. λέ. καὶ λς'). ὁ δὲ Σωκράτης (Βιβλ. Ἐ. Κεφ. κβ'.) γράφει «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ τετάρτῃ καὶ παρασκευῇ τῆς Τεσσαρακονθήμερου Γραφαὶ ἱεραὶ ἀναγινώσκονται, καὶ οἱ διδάσκαλοι αὐτὰς ἐρμηνεύουσι. Πάντοτε τὰ τῆς συνάξεως γίνεται δίχα τῆς τῶν μυστηρίων τελετῆς, τουτέστι τῆς τελείας λειτουργίας» (Παράβ. καὶ Μ. Βασίλειον ἐν τῇ πρὸς Καισαρίαν Πατρικίαν ἐπιστολῇ). Ἡ κατὰ τὸ 364 ἔτος συστάσα ἐν Λαοδικείᾳ Σύνοδος (Καν. ΜΘ'. καὶ ΝΑ') διορίζεται, ὅτι οὐ δεῖ τῇ Τεσσαρακοστῇ Ἄρτον προσφέρειν, εἰμὴ ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ. Ὁ δ' ὄρος οὗτος οὐδέποτε ἠθετήθη, ἀλλὰ κατέχεται καὶ διατηρεῖται αὐστηρῶς.

ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης νηστείας, πλὴν σαββάτου καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς, προσφοραὶ οὐ προσάγονται, τελεῖται δὲ ἡ τῶν Προηγιασμένων λειτουργία. Ἄλλ' ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου ἐκτελεστέα.

ί. Καὶ ἡ ἕκτη Οἰκουμενικὴ τῶν Συνόδων (Καν. ΝΒ'), συμφώνως τοῖς ἐν Λαοδικείᾳ ὄροις, ἐθεσπίσατο δι' ὅλης τῆς Τεσσαρακονθήμερου (ἐξαιρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ Σαββάτου, τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς) τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀγιστεῖαν ἐκτελεῖσθαι. Ἐτι καὶ ὁ Θεσσαλονίκης ἱερός Συμεὼν (ἐρώτ. ΝΕ.), ἀποκρινόμενος τῷ Μητροπολίτῃ Πενταπόλεως, φησὶν, ὅτι αἱ τῶν Προηγιασμένων τελετὴ ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν διετέτακτο· τὴν δὲ παράδοσιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τε εἶναι (λέγει) καὶ Ἀποστολικὴν τῶντι πιστεύομεν, ἐξαιρέτως διαταχθεῖσαν ἐπὶ ταῖς τῆς νηστείας ἡμέραις β. Τὴν ἀρχαίαν οὖν τῆς λειτουργίας ταύτης διατύπωσιν καὶ αἱ ὑπὸ Κλήμεντος συγγραφεῖσαι Ἀποστολικαὶ Διαταγαὶ βεβαιούσι (βλ. ἀνωτέρω).

ια. Ἐπανιόντες εἰς ἀρχαιότερους χρόνους, λέγομεν ὅτι ἐν ταῖς ἐξ Ἀλεξανδρινῶν παλαιστάτων χειρογράφων κωδίκων γεγραμμέναις λειτουργίαις Ἑλληνιστί, καὶ κατὰ τὸ 1716 ἔτος ἐν Παρισίοις ἐκδοθεῖσαι, ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λειτουργίᾳ, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Βίρηνη πᾶσι, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὑποκλίσεως τῆς κεφαλῆς· α Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν β κτλ. ἀπαντᾶται ἡ ἐπιγραφή· «Εὐχὴ ἑτέρα παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ τὴν τῶν ἁγίων μυστηρίων μετάληψιν. Τετελείωται τὰ τῆς σῆς εὐεργεσίας δῶρα, τὰ φρικτὰ καὶ ἄνωθεν εὐλογηθέντα μυστήρια τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ σωτηριώδη αὐτοῦ παθήματα ἡμῖν ὠμολόγηται β.

ιβ'. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἀρχαίῳ κώδικι ἔπεται καὶ ἡ Ἀλεξανδρινὴ παλαιὰ λειτουργία τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγραφομένη. Ἄλλ' οὗτος ἄρα τυχόν ἐστίν ὁ τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν προαγαγών; ἢ πιθανώτερον, ὁ Νεοκαισαρείας Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, ὁ περὶ τὰ μέσα τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἕνα αἰῶνα πρὸ τοῦ Γρηγορίου τοῦ

Θεολόγου ἀκμάζων, ὅς, διατρίψας ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου, ἐν ταῖς ἐκεῖσε σχολαῖς, τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν πᾶσαν μεμάθηκε, μαθητῆς εἶτα τοῦ Ὠριγένους ἐγένετο· ἦν δὲ σύγχρονος Διονυσίῳ τῷ Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τῶν βασιλέων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου, καὶ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν κινηθέντων κατὰ Χριστιανῶν διωγμῶν, ὡς περὶ τούτου τοῦ τρισολβίου φησὶν ὁ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης Ἐπίσκοπος θεῖος Γρηγόριος, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου αὐτάδελφος, ἐν τῷ ῥητορικωτάτῳ αὐτοῦ ἔγκωμῳ. Τοιγαροῦν ἐκ τῶν εἰρημένων σαφές καθίσταται, ὅτι ἡ τῶν Προηγιασμένων ἐπὶ τῶν χρόνων μὲν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὑπηγόρευται, ὑπὸ δὲ τῶν ὁμιλητῶν καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἐπομένως τετύπεται, καὶ παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου τελευταίου, εἰς ἣν ὁρᾶται τάξιν προαχθεῖσα, τῷ τούτου ὀνόματι παρέσχετο ὀνομάζεσθαι.

ιγ'. Εἰσὶν οἱ ταύτην τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν τῷ Πάπα Γρηγορίῳ τῷ Διαλόγῳ ἐπιγρᾶφουσι, τῷ, ληγούσης τῆς ἕκτης ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος, ἀκμάζοντι. Ἄλλ' αὐτὸς πρὸς Εὐσέβιον τὸν Θεσσαλονίκης (Ἐπιστ. ΞΘ'. Βιβλ. Β') γράφει ταῦτα· « ἡμεῖς οὔτε Ἑλληνιστὶ γινώσκομεν, οὔτε τι πόνημα Ἑλληνιστὶ ποτε συνεγράψαμεν ». Ὅθεν οὐδὲ δυνατόν ἐστιν εἰπεῖν, ὡς ὁ μὲν Λατινιστὶ ἐξέθετο, ἄλλος δὲ τις ἔπειτα ὑπῆρξεν ὁ τὴν Λειτουργίαν ταύτην ἐξελληνίσας· ἀλλὰ πρὸς πειθὸν τούτου προσδεῖ καὶ λόγων βεβαίων, δι' ὧν καὶ πιθανὸν δοξείεν. Ἔτι καὶ ἑτέρα δεῖξις, ὅτι ὁ Γρηγόριος αὐτὸς, μαθὼν τινὰς περὶ αὐτοῦ ὑποψιθυρίζοντας, ὡς ἄρα τοῖς ἐθίμοις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρακολουθούντος, « ἡμεῖς, (Βιβλ. Β'. τῆς βιογραφ.) ἔφη, ἐν οὐδενὶ τούτων ἑτέρα τινὶ Ἐκκλησίᾳ παρακολουθηκότες ἐσμέν ».

Ἐὰν οὖν αὐτοῦ τούτου ἦν ἔργον τὸ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ἐξελληνισθῆν, ἠδύνατο ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπαντῆσαι καὶ τοὺς ψιθυριστὰς ἀπελέγξαι, ὅτι ἄλλοι μᾶλλον αὐτῷ παρακολούθησαν, ἢ αὐτὸς ἄλλοις· Ἄλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχοι τὸ περὶ τούτου, ἐκεῖνο δὲ, ἐκ τῶν εἰς τόδε εἰρημένων, ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ἐστίν, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Λειτουργία, καὶ ἡ αὐτῆς παράδοσις ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ χρῆσις πολὺ τῶν χρόνων τοῦ Πάπα Ρώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐστὶν ἀρχαιότερα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΑΔΥΡΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.
Διάταξις τοῦ Ἱεροδιακονικοῦ· πῶς ὀφείλει ὑπηρετεῖν τῷ Ἱερεὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ.	1—10
Διάταξις πῶς ὀφείλει ὁ Ἱεροδιάκονος σὺν τῷ Ἱερεὶ ὑπηρετῆσαι ἐν τῷ τοῦ Ὁρθρου καιρῷ.	11—22
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	23—37
Περὶ τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	38
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.	39—44
Ἐξοδιαστικόν.	46
Τὰ παρά τῶν Ἱεροδιακόνων ψαλλόμενα ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν.	47—48
Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.	49—58
Εἰκὼν τῆς ἀγίας Τριάδος.	59
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.	60—70
Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας.	71—81
Σύντομος ἐρμηνεία.	82—84
Εἰκὼν τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	85
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	86—113
Εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.	114

	Σελ.
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	115—143
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.	144—157
Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λεγόμεναι κατὰ τάξιν ἐν τῷ ἑσπερινῷ, Ὁρθρῶ καὶ Λειτουργίᾳ.	158—159
Ἀπόλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, γινομένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν.	160—161
Εἰσοδικὰ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ψαλλόμενα ἐν τῇ μικρᾷ εἰσόδῳ τῆς θείας Λειτουργίας, μετὰ τὸ Σοφία ὀρθοί.	162—163
Εὐχαὶ λεγόμεναι ἐν ᾧρᾳ τῆς Μεταλήψεως.	164—169
Τάξις ἐπὶ εὐλογῆσει ἄρτων.	170—172
Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου εἰς τεθνεῶτας.	173—177
Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων.	178—179
Τροπάρια, ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος διὰ τῆς Λόγχης.	180
Εὐχὴ τῶν κολύβων.	181
Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῶν.	182
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ βαίᾳ.	183
Λόγος Κατηχητικὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.	183—184
Ἐκφωνήσεις τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.	185
Σημειώσεις.	186—191

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

25

ΑΥΣΤΡΙΑΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΑΥΣΘΗ ΑΡΙΘ

	Σώμ.
Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἶκ. Πατριάρχης κύριος Ἰωακείμ	100
Οἱ ΣΣ. ἄγ. Καισαρείας κ. Εὐστάθιος	60
Ἐφέσου κ. Ἀγαθάγγελος	70
Ἡρακλείας κ. Πανάρετος	80
Κυζίκου κ. Νικόδημος	70
Νικομηδείας κ. Διονύσιος	20
Νικαίας κ. Ἰωαννίκιος	100
Χαλκηδόνος κ. Καλλίνικος	40
Δέρκων κ. Ἰωακείμ	50
Θεσσαλονίκης κ. Ἰωακείμ	50
Ἀδριανουπόλεως κ. Διονύσιος	30
Ἀμασειας κ. Σωφρόνιος	50
Ἰωαννίνων κ. Σωφρόνιος	50
Προύσης κ. Νικόδημος	20
Πελαγωνείας κ. Παρθένιος	80
Νεοκαισαρείας κ. Ἱερόθεος	15
Ἰκονίου κ. Ἀγαθάγγελος	20
Πρόεδρος Βεβροίας κ. Βενέδικτος	20
Πισσιδείας κ. Καισάριος	30
Κρήτης κ. Σωφρόνιος	50
Τραπεζοῦντος κ. Κωνστάντιος	10

	Σώμ.
Λαρίσσης κ. Νεόφυτος	50
Ἄρτης κ. Σεραφεῖμ	25
Φιλιππουπόλεως κ. Νεόφυτος	20
Ῥόδου κ. Συνέσιος	30
Σεβέρων κ. Φιλόθεος	20
Δράμας κ. Ἰωαννίκιος	15
Σμύρνης κ. Μελέτιος	15
Μιτυλήνης κ. Μεθόδιος	20
Διδυμοτείχου κ. Μελέτιος	10
Ἄγκυρας κ. Χρῦσανθος	5
Φιλαδελφείας κ. Διονύσιος	20
Μελενίκου κ. Προχόπιος	15
Αἴνου κ. Δωρόθεος	10
Μεθύμνης κ. Παΐσιος	10
Μεσημβρίας κ. Σωφρόνιος	10
Δρύστρας κ. Διονύσιος	10
Βιζύτης κ. Πλάτων	30
Ἄγχιάλου κ. Βασίλειος	10
Βάρνης κ. Κύριλλος	50
Μαρωνείας κ. Ἄνθιμος	15
Σηλυβορίας κ. Ζηχαρίας	25
Σωζουχαθουπόλεως κ. Θεόφιλος	15
Ξίνθης κ. Καλλίνικος	10
Γάνου καὶ Χώρας κ. Παρθένιος	70
Χίου κ. Γρηγόριος	75
Λήμνου κ. Ἰωακείμ	20
Ἰμβρου κ. Νικηφόρος	40
Δυβρυχίου κ. Βησσαρίων	30

	Σώμ.
Σκοπείων κ. Ἰωακείμ	5
Καστορίας κ. Ἰλαρίων	35
Ῥασκοπρεσρένης κ. Μελέτιος	5
Βοδενῶν κ. Ἱερόθεος	10
Κορυτσᾶς κ. Δωρόθεος	20
Βελεγράδων κ. Ἄνθιμος	15
Κεστεντηλίου κ. Ἰγνάτιος	5
Στρωμνίτσης κ. Ἀγαθάγγελος	10
Γρεβενῶν κ. Κύριλλος	25
Σισανίου κ. Ἀμβρόσιος	30
Μογλενῶν κ. Προκόπιος	5
Πρεσπῶν κ. Μελέτιος	5
Δεβρῶν κ. Ἄνθιμος	5
Δημητριάδος κ. Γρηγόριος	25
Κάσσανδρείας κ. Κωνστάντιος	30
Χαλδείας κ. Γερβάσιος	20
Ἐλασσῶνος κ. Κύριλλος	10
Φαναριοφερσάλων κ. Μελέτιος	10
Προικονήσου κ. Γεδεῶν	50
Δρυϊνουπόλεως κ. Ματθαῖος	30
Κῶου κ. Γερμανὸς	30
Σάμου κ. Γαβριήλ	15
Λιτίτσης κ. Ἰγνάτιος	20
Χαλεπίου κ. Γεράσιμος	5
Καρπάθου κ. Γεράσιμος	30
Τρίκκης κ. Κωνστάντιος	10

Οἱ ἐν Καλλιπόλει.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου.

» » Γεωργίου.

» » Δημητρίου.

Ἡ ἐν χωρίῳ Γαλατᾶ ἐκκλ. τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

» » Καβακλῆ ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.

» » Παγίρη ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.

» » Γενίκιοι ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

» » Ἀγγελοχωρί ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.

» » Πλαγιέρη ἐκκλ. τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

Οἱ ἐν Ἀμισῷ.

Ὁ αἰδεσιμ. Οἰκονόμος Π. Γεώργιος Εὐελπιδ

25

Ὁ ἐλλογιμ. κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

25

Οἱ ἐν Περάμῳ.

Ὁ αἰδεσιμ. Παπᾶ Πολυχρόνιος.

Ὁ κ. Χρῆστος Πολυχροσιάδης.

Διάφοροι Κύριοι ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ εὐγεν. κ. Γεώργιος Φωτιάδης ἐν Νεοχωρίῳ.

Ὁ κ. Ζαχαρίας Θεοχαρίδης.

Ἀνθιμος ὁ τοῦ προηγουμένου κ. Δοσιθέου Λαυριώτου.

Παπᾶ Ἀντώνιος πνευματικὸς εἰς Βογιατσίκιοι.

Παπᾶ Κωνστάντιος πνευματικὸς ἁγ. Ἰωάννου.

Παπᾶ Μιχαήλ Ψαρὸς Χίος ἐφημέριος.
Ππ. Κυριακὸς πνευματικὸς τῶν Εἰσοδίων.
Νικόλαος Ῥιζάκης.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κκ. Συνδρομητῶν, ὅσων τὰ
ὀνόματα δέν ἐδημοσιεύθησαν, ὡς μὴ σταλέντων ἐγκαίρως τῶν
καταλόγων.

